



ผลการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ที่มีต่อพัฒนาการด้านทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนกลอย อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัด

อุทัยธานี



กชกร ใจการุณ

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

ผลการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ที่มีต่อการพัฒนาการด้านทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนกลอย อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัด
อุทัยธานี



การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การค้นคว้าอิสระ เรื่อง "ผลการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ที่มีต่อพัฒนาการด้านทักษะการอ่านคำศัพท์
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนกลอย อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัด
อุทัยธานี"

ของ กชกร ใจการุณ

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

(ดร.ทำรงลักษณ์ เอื่อนครินทร์)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชำนาญ ปาณาวงษ์)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษา



ชื่อเรื่อง	ผลการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ที่มีต่อการพัฒนาการด้านทักษะการอ่าน คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนกลอย อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี
ผู้วิจัย	กชกร ใจการุณ
ประธานที่ปรึกษา	ดร.ทำรงลักษณ์ เอื่อนครินทร์
ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. ภาษาอังกฤษ, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2565
คำสำคัญ	การสอนแบบโฟนิกส์, ทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ, ความพึงพอใจ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนกลอย ที่มีต่อวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนกลอย อ.หนองขาหย่าง จ.อุทัยธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 13 คน เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ จำนวน 8 แผน แบบทดสอบทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ และแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนหลังจากได้เรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ซึ่งวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้ทดสอบทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน และความพึงพอใจของผู้เรียนโดยการใช้สถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า ทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนกลอย สูงกว่าก่อนเรียนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบก่อนเรียนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์เท่ากับ 1.15 และมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบหลังเรียนเท่ากับ 19.23 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69

Title	EFFECTS OF USING PHONICS METHOD TO DEVELOP VOCABULARY READING SKILL OF 4TH GRADE STUDENTS IN WATDONKLOY SCHOOL, NONGKHAYANG DISTRICT, UTHAI THANI
Author	Kochchakorn Jaigaroon
Advisor	Tamronglak U-nakarin, Ph.D.
Academic Paper	M.Ed. Independent Study in English - (Plan B), Naresuan University, 2022
Keywords	Phonics method, Vocabulary reading skill, learning satisfaction

ABSTRACT

The purposes of this research were to compare students' English vocabulary reading skills before and after learning by the phonics method and to investigate the satisfaction of grade 4 students at Watdonkloy School toward the using of phonics method. The study was conducted with a group of 13 students from grade 4 at Watdonkloy School, and were chosen by purposive sampling in the second semester, 2022. The research instruments were 8 lesson plans with phonics method, English vocabulary reading test for pre-test and post-test, and the learning satisfaction towards the phonics method. Data were analyzed by the use of mean, standard deviation, and t-test. The research results were found as follows: 1) The students' English vocabulary reading skills after learning by the phonics method (the average score of reading post-test) were higher than before learning by the phonics method (the average score of reading pre-test) at .05 level of statistical significance. 2) The satisfaction of grade 4 students at Watdonkloy School toward the using of phonics method was at the highest level.

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของ ดร.ทำรงลักษณ์ เอื้อนครินทร์ อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ ที่ได้อุทิศสละเวลาอันมีค่ามาเป็นที่ปรึกษา พร้อมทั้งให้คำแนะนำด้วยความเอาใจใส่ตลอดระยะเวลาในการทำการศึกษาค้นคว้าอิสระจนทำให้การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์และทรงคุณค่า

กราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญอันประกอบไปด้วยผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กอบสุข คงมนัส Dr.Henry Yuh Anchunda และคุณครูสิริมตี เจตย์ภัทรนาท ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องของการศึกษาค้นคว้าอิสระด้วยความเอาใจใส่จนทำให้การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์

ขอขอบคุณนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนกลอย จังหวัดอุทัยธานี ปีการศึกษา 2565 ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัยเป็นอย่างดี

เหนือสิ่งอื่นใดขอกราบขอบพระคุณบิดาและมารดาของผู้วิจัยที่ให้อำนาจและให้การสนับสนุนในทุกๆ ด้านอย่างดีที่สุดเสมอมา

คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงจะมีจากการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ผู้วิจัยขอมอบและอุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุกๆ ท่าน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน ตลอดจนถึงผู้สนใจทั่วไป

กชกร ใจการุณ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
ประกาศคุุณุปการ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฌ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
สมมติฐานงานวิจัย.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระ ภาษาต่างประเทศ.....	7
2. วิธีการสอนแบบโฟนิกส์.....	11
3. ทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ.....	16
4. ความพึงพอใจ.....	18

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	20
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	25
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	25
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	25
3. เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือ.....	25
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	31
5. วิธีวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในงานวิจัย.....	32
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	34
บทที่ 5 บทสรุป.....	37
สรุปผลการวิจัย.....	37
อภิปรายผลการวิจัย.....	37
ข้อเสนอแนะ.....	39
บรรณานุกรม.....	40
ภาคผนวก.....	44
ประวัติผู้วิจัย.....	89

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและ หลังการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอน กลอย อ.หนองขาหย่าง จ.อุทัยธานี.....	34
ตาราง 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอน กลอย อ.หนองขาหย่าง จ.อุทัยธานี ที่มีต่อวิธีการสอนแบบโฟนิกส์.....	35
ตาราง 3 ตารางการหาค่าการตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหาของการสร้างแผน จัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์	51
ตาราง 4 ตารางการหาค่าการตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหาของการสร้าง แบบทดสอบทางด้านทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ.....	52
ตาราง 5 ตารางการหาค่าการตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหาของการสร้าง แบบสอบถามความพึงพอใจ.....	55
ตาราง 6 ตารางการหาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (KR- 20).....	56
ตาราง 7 คะแนน ค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ ของทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนกลอย อ.หนองขาหย่าง จ.อุทัยธานีก่อน และหลังการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์	63
ตาราง 8 คะแนน ค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ ของการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนกลอย อ.หนองขาหย่าง จ.อุทัยธานี ที่มีต่อ การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์	64

สารบัญภาพ

หน้า

- ภาพ 1 นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทำแบบทดสอบก่อนเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์...48
- ภาพ 2 สอนนักเรียนกลุ่มเป้าหมายโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์.....48
- ภาพ 3 นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทำแบบทดสอบหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ...49



บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ในปัจจุบันภาษาต่างประเทศเป็นอีกสิ่งหนึ่งสิ่งที่สำคัญต่อการเรียนรู้ เนื่องจากในชีวิตประจำวันภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง เพราะสามารถช่วยในการติดต่อสื่อสาร พูดคุย แลกเปลี่ยนประสบการณ์ การแสวงหาความรู้ การศึกษา การประกอบอาชีพ รวมไปถึง การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของประเทศต่างๆ ทั่วโลก อีกทั้งยังสามารถทำให้เข้าใจถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก ซึ่งสามารถช่วยทำให้เกิดมิตรภาพและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่น ดียิ่งขึ้น ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี แนวคิด เศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง และผู้เรียนสามารถนำ ภาษาต่างประเทศมาเป็นเครื่องมือเพื่อการสื่อสารได้ รวมถึงสามารถศึกษาค้นคว้าองค์ความรู้ต่างๆ ได้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 190)

จากความสำคัญของภาษาอังกฤษที่กล่าวมาข้างต้น การสอนภาษาอังกฤษสามารถแบ่งออกได้เป็นสี่ทักษะหลัก ได้แก่ การอ่าน การเขียน การพูด และการฟัง ซึ่งทักษะการอ่านภาษาอังกฤษถือว่ามีสำคัญและเป็นประโยชน์อย่างมากในการแสวงหาความรู้ของผู้เรียน เนื่องจากว่าผู้เรียนต้องอ่านหนังสือเรียน ตำรา หรือวารสารภาษาอังกฤษเพื่อแสวงหาความรู้และให้มีความรู้ในสิ่งที่ต้องการ ค้นคว้าให้กว้างขวางและลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น ดังนั้นทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญมากสำหรับผู้เรียน ภาษาอังกฤษ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการอ่าน ในการจัดการเรียนการสอนจำเป็นต้องพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดทักษะและความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน มีนิสัยรักการอ่าน สามารถนำความรู้จากการอ่านไปใช้ ประโยชน์ได้และมีนิสัยรักการอ่าน จึงจำเป็นต้องฝึกฝนอ่านอย่างสม่ำเสมอ (วิสาข์ จิตวิวัฒน์, 2543, หน้า 1 อ้างอิงใน วราภรณ์ พรหมอินทร, 2561, หน้า 2) ซึ่งสอดคล้องกับบทความเรื่องทักษะการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษสำคัญอย่างไรของเว็บไซต์ บริติช เคานซิล (British Council, 2019) ที่กล่าวว่า การอ่านภาษาอังกฤษก็มีความสำคัญ เนื่องจากการอ่านจะทำให้ได้ความรู้และคำศัพท์ใหม่ๆ เพื่อให้มี คำศัพท์เลือกใช้ได้มากพอ อีกทั้งยังสอดคล้องกับ บอสต็อก (Bostock, 2021) ที่กล่าวว่า การอ่าน ภาษาอังกฤษเป็นส่วนสำคัญของการเรียนรู้ภาษา เพราะจะช่วยในการพัฒนาทักษะอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ไวยากรณ์ คำศัพท์ และการเขียน การอ่านช่วยให้ผู้เรียนภาษาได้สำรวจหัวข้อที่พวกเขา รักและ เรื่องราวที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับพวกเขา

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น การเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจึงเป็นอีกหนึ่งทักษะที่สำคัญอย่างยิ่งในการเรียนภาษาอังกฤษ จากการสังเกตในรายวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนวัดดอนกลอย อ.หนองขาหย่าง จ.อุทัยธานี พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ของผู้เรียนคือมีความรู้และพื้นฐานภาษาอังกฤษค่อนข้างน้อย อีกทั้ง ผู้เรียนไม่สามารถสะกดคำและอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษในหนังสือเรียนและเนื้อหาที่ครูสอนในชั้นเรียนได้ กล่าวคือ ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษในระดับชั้นตัวเองได้ เนื่องจากว่านักเรียนไม่เคยเรียนเกี่ยวกับการออกเสียงพยัญชนะและสระภาษาอังกฤษที่ถูกต้องและไม่เคยเรียนการฝึกสะกดเพื่ออ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ ทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษก็เป็นอีกหนึ่งปัญหาของผู้เรียนในการเรียนและการวัดผลประเมินผลในรายวิชาภาษาอังกฤษ เนื่องจากผลคะแนนการทดสอบประจำบทแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนประมาณร้อยละ 80 มีคะแนนสอบไม่ผ่านครึ่งของคะแนนเต็ม เนื่องจากผู้เรียนไม่สามารถอ่านคำศัพท์ในข้อคำถามของข้อสอบได้

ด้วยเหตุนี้จึงทำให้มีแนวคิดในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดยการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ซึ่งคือวิธีการเรียนการอ่าน การเขียน และการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการถอดรหัสเสียงและการผสมเสียงตัวอักษร A ถึง Z ทั้ง 26 ตัว โดยวิธีการสอนภาษาแบบโฟนิกส์จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเสียงของตัวอักษรต่างๆ ออกเสียงได้ถูกต้อง ทำให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ชัดเจน สามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดีมากยิ่งขึ้น เพราะสามารถสะกดคำศัพท์ต่างๆ ได้ด้วยตัวเองอย่างคล่องแคล่วจากการรู้จักเสียงของตัวอักษรและเข้าใจหลักการผสมเสียง (Aksorn, 2019) นอกจากนี้ วิธีการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ถือเป็นวิธีการสอนการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพและกำลังได้รับความนิยมเป็นอย่างยิ่งในขณะนี้ โดยการสอนแบบโฟนิกส์จะเน้นไปที่เสียงของแต่ละตัวอักษร (Letter Sound) รวมถึงความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษรต่าง ๆ เพราะเมื่อรู้จักเสียงของตัวอักษรแล้ว ผู้เรียนหรือผู้ที่ต้องการเริ่มต้นอ่านภาษาอังกฤษก็จะสามารถใช้เสียงของพยัญชนะต่าง ๆ เป็นพื้นฐานในการ “ถอดรหัส” (Decode) ผ่านการประสมเสียงพยัญชนะและสระภาษาอังกฤษ หรือที่เรียกว่า “Blending” เพื่ออ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆ หรือคำที่ไม่คุ้นเคยได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องอาศัยการท่องจำ (Twinkl, 2021)

วิธีการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชนิดา อยู่ยรรยง และละมุล รอดขวัญ (2564) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการสอนแบบโฟนิกส์ที่มีต่อทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/5 โรงเรียนเจริญวิทย์ อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งผลการวิจัยพบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนมากกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และผลงานวิจัยของณัฐพล สุริยมณฑล, นิธิตา อติภทรนันท์ และนันทิยา แสงสิน (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ในระดับดีเยี่ยมหลังได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ และผู้เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ในระดับดีเยี่ยมหลังได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์

นอกจากนี้ ยังมีผลงานวิจัยของ มลิวัล แสงซารี และยาใจ พงษ์บริบูรณ์ (2561) ที่ใช้การสอนแบบโฟนิกส์ในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษในหน่วยการเรียนรู้เรื่อง “Let’s Learn English” สำหรับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ด้านทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ผู้เรียนผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 72.28 และด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผู้เรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75.00 ข้อสังเกตจากการวิจัยมีว่า เมื่อครูกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความตระหนักในโฟนิกส์ (ความสามารถในการได้ยินและการออกเสียง) จะช่วยให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างเสียงที่ได้ยินและวิธีที่จะเขียนโดยผสมเสียงออกมาเป็นคำ

จากที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยต้องการศึกษาผลของการใช้การสอนแบบโฟนิกส์ที่มีต่อพัฒนาการด้านทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนวัดดอนกลอย อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนกลอยก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนกลอย ที่มีต่อวิธีการสอนแบบโฟนิกส์

ความสำคัญของการวิจัย

1. เพื่อทราบผลลัพธ์การใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์มีผลต่อการพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
2. เพื่อทราบความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนกลอย ที่มีต่อวิธีการสอนแบบโฟนิกส์
3. เพื่อได้แนวทางให้ผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษสามารถนำวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ไปใช้แก้ปัญหาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนกลอย อ.หนองขาหย่าง จ.อุทัยธานี

ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนกลอย อ.หนองขาหย่าง จ.อุทัยธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 13 คน ได้มาโดยการคัดเลือกแบบเจาะจง

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ วิธีการสอนแบบโฟนิกส์

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษและความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนแบบโฟนิกส์

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ จำนวน 8 แผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 : เสียงหน่วยย่อยกลุ่มที่ 1 (s, a, t, i, p, n)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 : เสียงหน่วยย่อยกลุ่มที่ 2 (c, k, e, h, r, m, d)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 : เสียงหน่วยย่อยกลุ่มที่ 3 (g, o, u, l, f, b)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 : เสียงหน่วยย่อยกลุ่มที่ 4 (ai, j, oa, ie, ee, or)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 : เสียงหน่วยย่อยกลุ่มที่ 5 (z, w, ng, v, oo, oo)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 : เสียงหน่วยย่อยกลุ่มที่ 6 (y, x, ch, sh, th, th)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 : เสียงหน่วยย่อยกลุ่มที่ 7 (qu, ou, oi, ue, er, ar)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 : Alternative vowel spellings

ขอบเขตด้านระยะเวลา

การดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โดยแบ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนทั้งหมด 8 คาบเรียน และมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนอีกอย่างละ 1 คาบเรียน รวมระยะเวลาทั้งหมด 10 คาบเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

การสอนแบบโฟนิกส์ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยจะเน้นไปที่เสียงของแต่ละตัวอักษร รวมถึงความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษรต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียน

สามารถใช้เสียงของพยัญชนะต่างๆ เป็นพื้นฐานในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านการประสมเสียง เพื่ออ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆ หรือคำที่ไม่คุ้นเคยได้ด้วยตนเอง ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้การสอนแบบโฟนิกส์โดยอ้างอิงจาก Jolly Phonics (Jolly, 1992) ซึ่งมี 5 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 – การสอนเสียงหน่วยย่อย (Phoneme) ที่เกิดจากตัวอักษร (Letter sounds)

ขั้นที่ 2 – การเขียนตัวอักษร (Letter formation)

ขั้นที่ 3 – การประสมคำ (Blending)

ขั้นที่ 4 – การแยกแยะเสียงในคำ (Identifying the sounds in words)

ขั้นที่ 5 – คำที่ไม่สามารถออกเสียงได้ตามกฎ (Tricky words)

โดยผู้วิจัยได้นำกิจกรรมต่างๆ เช่น การออกเสียงตัวอักษรด้วยเพลงพร้อมท่าประกอบ แบบฝึกหัดแยกแยะเสียงในคำ และการทบทวนการออกเสียงคำศัพท์ด้วยเกมการสอนมาปรับประยุกต์ใช้กับขั้นตอนการสอนแบบโฟนิกส์ทั้ง 5 ขั้นตอนนี้

ทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ตามวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ที่ผู้สอนได้ทำการสอน ซึ่งสามารถวัดผลได้จากการใช้แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนแบบคู่ขนานซึ่งเป็นภาคปฏิบัติจำนวน 30 ข้อ

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของผู้เรียนในเชิงบวกที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยวัดจากการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อคำถาม

สมมติฐานงานวิจัย

1. หลังจากการเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์แล้ว ผู้เรียนจะมีทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น
2. หลังจากการเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์แล้ว ผู้เรียนจะมีความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ในระดับมากที่สุด

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องผลการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ที่มีต่อพัฒนาการด้านทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนกลอย อ.หนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ
 - 1.1 ทำไม่ต้องเรียนภาษาต่างประเทศ
 - 1.2 เรียนรู้อะไรในภาษาต่างประเทศ
 - 1.3 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
 - 1.4 คุณภาพผู้เรียน จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. วิธีการสอนแบบโฟนิกส์
 - 2.1 ความหมายของวิธีการสอนแบบโฟนิกส์
 - 2.2 ความสำคัญของวิธีการสอนแบบโฟนิกส์
 - 2.3 แนวทางการสอนโฟนิกส์
 - 2.4 ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์
3. ทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
 - 3.1 ความหมายของทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
 - 3.2 ความสำคัญของทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
 - 3.3 เทคนิควิธีปฏิบัติกรอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
4. ความพึงพอใจ
 - 4.1 ความหมายของความพึงพอใจ
 - 4.2 ความสำคัญของความพึงพอใจ
 - 4.3 วิธีการวัดความพึงพอใจ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

1.1 ทำไมต้องเรียนภาษาต่างประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้รวมทั้งเข้าใจองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่นๆ เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลีและภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

1.2 เรียนรู้อะไรในภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

1.2.1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

1.2.2 ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

1.2.3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

1.2.4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1.3 สารและมาตรฐานการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด ป.4/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำ (instructions) ง่าย ๆ ที่ฟังหรืออ่าน

ตัวชี้วัด ป.4/2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความ ง่าย ๆ และบทพูดเข้าจังหวะถูกต้องตามหลักการอ่าน

ตัวชี้วัด ป.4/3 เลือก/ระบุภาพ หรือสัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยคและข้อความสั้น ๆ ที่ฟัง หรืออ่าน

ตัวชี้วัด ป.4/4 ตอบคำถามจากการฟังและอ่านประโยค บทสนทนา และนิทานง่าย ๆ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ป.4/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

ตัวชี้วัด ป.4/2 ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และคำขออนุญาตง่าย ๆ

ตัวชี้วัด ป.4/3 พูด/เขียนแสดงความต้องการของตนเอง และขอความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ

ตัวชี้วัด ป.4/4 พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และครอบครัว

ตัวชี้วัด ป.4/5 พูดแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบที่ฟัง

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด ป.4/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

ตัวชี้วัด ป.4/2 พูด/วาดภาพแสดงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัวตามที่ฟังหรืออ่าน

ตัวชี้วัด ป.4/3 พูดแสดงความคิดเห็นง่าย ๆ เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด ป.4/1 พูดและทำท่าประกอบอย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคมและ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ตัวชี้วัด ป.4/2 ตอบคำถามเกี่ยวกับเทศกาลวันสำคัญ งานฉลองและชีวิต ความเป็นอยู่ง่าย ๆ ของเจ้าของภาษา

ตัวชี้วัด ป.4/3 เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด ป.4/1 บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

ตัวชี้วัด ป.4/2 บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาลและงาน ฉลองตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัด ป.4/1 ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่น และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด ป.4/1 ฟังและพูด/อ่านในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและ สถานศึกษา

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การ ประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด ป.4/1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ

1.4 คุณภาพผู้เรียน จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.4.1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียง ประโยค ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก/ระบุประโยคและ

ข้อความตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า

1.4.2 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ ในสถานการณ์ง่าย ๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูด/เขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ

1.4.3 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่างๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว

1.4.4 ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

1.4.5 บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย

1.4.6 ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

1.4.7 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

1.4.8 ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ

1.4.9 มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050 - 1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

1.4.10 ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่างๆ (หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ, 2556)

สรุปได้ว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ได้กำหนดกรอบแนวทางการจัดการเรียนการสอน องค์กรความรู้ ทักษะ และสิ่งที่ผู้เรียนพึงมีเมื่อจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อให้ผู้สอนจัดการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียนให้ได้ตามกรอบที่กำหนดไว้ ประกอบไปด้วยสาระ 4 สาระ คือ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และ สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

สำหรับงานวิจัยนี้ เน้นที่สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสารมาตรฐาน มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจ และตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตัวชี้วัด ป. 4/2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่าย ๆ และบทพูดเข้าใจจังหวะถูกต้อง ตามหลักการอ่าน โดยเน้นสาระการเรียนรู้แกนกลางในเรื่องของการอ่านออกเสียงคำและสะกดคำ

ดังนั้นผู้วิจัยได้นำหลักการดังกล่าวข้างต้นมาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนเพื่อ พัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนวัดดอนกลอย อ.หนองขาหย่าง จ.อุทัยธานี

2. วิธีการสอนแบบโฟนิกส์

2.1 ความหมายของวิธีการสอนแบบโฟนิกส์

โฟนิกส์ (Phonics) คือ วิธีการเรียนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษด้วยการเชื่อมหน่วยเสียง (Phoneme) และสัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียงเหล่านั้นหรือตัวอักษร (Grapheme) เข้าไว้ด้วยกันเพื่อผสม เป็นคำ โดยไม่ต้องอาศัยการท่องจำ โฟนิกส์ ถือเป็นวิธีการเรียนการสอนอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพและกำลังได้รับความนิยมเป็นอย่างยิ่งในขณะนี้ โฟนิกส์จะเน้นไปที่เสียงของแต่ละ ตัวอักษร (Letter Sound) รวมถึงความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษรต่าง ๆ เพราะเมื่อรู้จักเสียงของ ตัวอักษรแล้ว ผู้เรียนหรือผู้ที่ต้องการเริ่มต้นอ่านภาษาอังกฤษก็จะสามารถใช้เสียงของพยัญชนะต่าง ๆ เป็นพื้นฐานในการ “ถอดรหัส” (Decode) ผ่านการประสมเสียง Letter Sound หรือที่เรียกว่า “Blending” เพื่ออ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ ๆ หรือคำที่ไม่คุ้นเคยได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องอาศัย การท่องจำเป็นหลัก (Twinkl, 2021)

นอกจากนี้ กัญญนันท์ สิรินิธิชัยโชติ (ม.ป.ป.) ผู้ก่อตั้งและผู้บริหาร EngBrain ได้กล่าวว่า โฟนิกส์ (Phonics) เป็นวิธีการออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษ ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถฝึกอ่าน ภาษาอังกฤษได้ดีและมีประสิทธิภาพมากขึ้น เทคนิคการสอนโฟนิกส์จึงได้รับความนิยมมากขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะกับกลุ่มเด็กเล็กและกลุ่มผู้เริ่มต้นหัดเรียนภาษาอังกฤษ โฟนิกส์จึงกลายเป็นวิชาที่เกิดขึ้นมา ใหม่ โดยคำว่า Phonics มาจากรากศัพท์ คือ คำว่า Phone ที่แปลว่า เสียง และ -ics ที่แปลว่า วิชา หรือความรู้ เมื่อนำมารวมกัน Phonics จึงมีความหมายว่า The Study of Sound วิชาที่มุ่งเน้น “การศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของเสียงกับตัวอักษร”

สรุปได้ว่า โฟนิกส์เป็นวิธีการออกเสียงภาษาอังกฤษ เน้นที่เสียงของตัวพยัญชนะและสระ ซึ่ง สามารถช่วยให้ผู้เรียนฝึกออกเสียงพยัญชนะและสระได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งยังสามารถช่วยพัฒนา ทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อีกด้วย

2.2 ความสำคัญของวิธีการสอนแบบโฟนิกส์

จากบทความเรื่องความสำคัญและเทคนิคการสอน Phonics จากเว็บไซต์ Twinkl (2021) กล่าวว่า การเรียนภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ (Phonics) ไม่ใช่วิธีใหม่ แต่ถือว่าเป็นวิธีที่ใหม่สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยที่คุ้นเคยกับการใช้วิธีเรียนแบบจำคำศัพท์เป็นคำ ๆ หรือ Whole Word Approach เนื่องจากมักจะเห็นผลเร็วกว่า และหลายคนเห็นว่าการอ่านแบบโฟนิกส์นั้นยุ่งยากซับซ้อนเพราะต้องมีการแยกเสียงและประสมเสียง ทำให้ใช้เวลานานกว่าที่จะอ่านเป็นคำได้ แต่เนื่องจากคนเรานั้นสามารถจำคำศัพท์ได้จำกัด โฟนิกส์จึงกลับมาได้รับความนิยมอีกครั้งเพราะถือเป็นวิธีการเรียนที่วางรากฐานทางภาษาที่สำคัญ ซึ่งได้แก่ หลักการออกเสียงและสะกดคำ เพื่อให้ผู้เรียนนำไปต่อยอดได้ นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยหลายสำนักที่ชี้ให้เห็นว่าโฟนิกส์นั้นช่วยให้การเรียนอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพมากขึ้นและทำให้เรียนรู้ทักษะการอ่านและเขียนได้เร็วกว่าวิธีดั้งเดิมอีกด้วย

อีกทั้ง กัญญนันท์ สิรินิธิชัยโชติ (ม.ป.ป.) กล่าวว่า การสร้างการตระหนักรู้ในเรื่องหน่วยเสียงย่อย หรือ phonemic awareness ให้เด็กเล็กตั้งแต่ในวัยที่ยังไม่รู้จักตัวอักษร เป็นสิ่งที่เป็นพื้นฐานที่สำคัญที่สุด ที่จะช่วยให้เด็กมีพัฒนาการเรื่องเสียงได้ดียิ่งขึ้น เมื่อเด็กโตขึ้นมาประมาณ 2.5-3.5 ขวบ เด็กเริ่มรู้จักตัวอักษร และถอดเสียงโฟนิกส์มากยิ่งขึ้น เด็กที่เก่งโฟนิกส์จะใส่ใจและแม่นยำในหน่วยเสียงย่อย พวกเขาจะไม่ลืมเสียงต้น (initial sound) เสียงสระ (vowel sound) และเสียงท้าย (final sound) ดังนั้น ผู้ที่เก่งเรื่องโฟนิกส์ตั้งแต่ยังเด็กจึงอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษใดๆ ได้และสำเนียงใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ออกทุกหน่วยเสียงอย่างชัดเจนและเมื่อเด็กๆ แยกและถอดรหัสเสียงของแต่ละตัวอักษรได้ จากนั้นผสมเสียงรวมเป็นหนึ่งคำศัพท์ ทักษะโฟนิกส์ที่สำคัญมากตรงนี้จะส่งผลให้เด็กๆ ต่อยอดการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐานใด ๆ ในระบบโฟนิกส์ได้ ซึ่งศัพท์โฟนิกส์เบื้องต้นมีมากถึง 1,200 คำ

สรุปได้ว่า วิธีการสอนแบบโฟนิกส์จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากพื้นฐานการออกเสียงภาษาอังกฤษ คือ เสียงต้น เสียงสระ และเสียงท้าย เมื่อผู้เรียนมีความแม่นยำเรื่องการออกเสียงแล้วจะสามารถนำเสียงมาผสมเป็นคำศัพท์ได้ ดังนั้นจึงทำให้ผู้เรียนสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆ ได้

2.3 แนวทางการสอนโฟนิกส์

จากเว็บไซต์เกี่ยวกับการศึกษา Twinkl (2021) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษมี 26 ตัวอักษร ซึ่งประกอบไปด้วยพยัญชนะ (Consonant) 21 ตัว และสระ (Vowel) 5 ตัว แต่เสียงในภาษาอังกฤษนั้นมีถึง 44 เสียง โดยแนวคิดหลักที่เกี่ยวข้องกับโฟนิกส์มีดังนี้

Phoneme (อ่านว่า โฟนิม) คือ หน่วยย่อยที่สุดของเสียง ซึ่งทำให้เราสามารถแยกความแตกต่างของคำออกจากกันได้ โดยบาง Phoneme อ่านมาจากตัวอักษรเดียว ขณะที่ Phoneme

อื่นๆ อาจเกิดจากการรวมกันของตัวอักษร 2 หรือ 3 ตัวก็ได้ วิธีการอ่านแบบโฟนิกส์ก็คือการ (Blending) หรือนำเอาแต่ละ Phoneme มาประสมกันเป็นคำ

Grapheme (อ่านว่า กราฟิม) หมายถึง ตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ของที่ใช้แทนเสียง (Phoneme) ซึ่งอาจเป็นตัวอักษรหนึ่งตัวหรือหลายตัวมาผสมกัน

Digraph หมายถึง ตัวอักษร 2 ตัวที่อยู่ติดกันแล้วเกิดเสียงใหม่ (เช่น ee ออกเสียงว่า “อี” แทนที่จะเป็น “เอะเอะ”)

Trigraph หมายถึง ตัวอักษร 3 ตัวที่อยู่ติดกันแล้วเกิดเสียงใหม่ (เช่น igh ออกเสียงว่า ‘ไอ’ แทนที่จะเป็น “อิเกอะสะ”)

Split Digraph (บางครั้งอาจเรียกว่า “Magic E”) คือ ตัวอักษร 2 ตัวที่ออกเสียงเดียว (Digraph) แต่ถูกแยกออกจากกันด้วยพยัญชนะ เช่น Cake (a-e)

ดังนั้น แทนการท่องจำคำศัพท์ต่าง ๆ แยกกันเป็นคำ ๆ แบบเดิม ผู้เรียนจะได้เรียนรู้วิธี ถอดรหัสการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านโฟนิกส์

นอกจากนี้ อ่างอิงการสอนแบบโฟนิกส์ของ Chris Jolly ได้แบ่งทักษะพื้นฐานสำคัญของ Jolly Phones ออกเป็น 5 ประการดังนี้

- 1) Learning the Letter Sounds
- 2) Blending
- 3) Learning Letter Formation
- 4) Identifying Sounds in Words (Segmenting)
- 5) Tricky Word

กล่าวโดยสรุป คือ แนวทางการสอนโฟนิกส์จะเริ่มเรียนรู้เสียงจากเสียงหน่วยย่อยก่อน แล้ว จึงค่อยเริ่มนำมาผสมกันกลายเป็นคำ จากนั้นจึงอ่านเป็นคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

2.4 ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์

อ้างอิงจากเว็บไซต์เกี่ยวกับการศึกษา Twinkl (2021) ได้ยกตัวอย่างขั้นตอนการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics Learning Steps) ไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 - ถอดรหัสเสียง (Decode)

การสอนโฟนิกส์ส่วนใหญ่จะเริ่มต้นด้วยการเรียนเสียงของพยัญชนะต่าง ๆ (Letter Sound) ซึ่งก็คือการให้ผู้เรียนพิจารณาถึงเสียงขึ้นต้นคำผ่านการฟังและพูดตามด้วยตัวเอง เป้าหมายหลักคือทำให้ผู้เรียนสามารถมองเห็นตัวอักษรและบอกได้ว่าเสียงใดที่ใช้แทนตัวอักษรนั้น หรือที่เรียกว่าการถอดรหัสเสียงหรือ Decode หลักจากนั้น ผู้เรียนจะเริ่มเรียนรู้การเขียนตัวอักษรต่าง ๆ ที่ ในแทนเสียง (การเข้ารหัสหรือ Encode)

ขั้นที่ 2 - การประสมเสียง (Blending)

ผู้เรียนจะเรียนรู้วิธีการประสมเสียง (Blend) เสียงของตัวอักษรแต่ละตัวเพื่อรวมเป็นคำ

ขั้นที่ 3 - ถอดรหัสเสียงคำ CVC (Consonant, Vowel, Consonant)

ผู้เรียนจะเรียนรู้การถอดรหัสหรืออ่านคำที่เรียงตัวแบบ CVC หรือพยัญชนะ สระ พยัญชนะ

ขั้นที่ 4 - ถอดรหัสเสียงกลุ่มพยัญชนะในคำแบบ CCVC และ CVCC

ผู้เรียนจะเรียนรู้เกี่ยวกับกลุ่มพยัญชนะ รวมทั้งคำแบบ CCVC และ CVCC

ขั้นที่ 5 - Digraph, Split Digraph, Trigraph และทักษะการอ่าน (Decode)

ผู้เรียนจะเรียนรู้เกี่ยวกับ Digraph หรือการที่นำตัวอักษร 2 ตัวที่อยู่ติดกันเพื่อให้เกิดเสียงใหม่ และ Split Digraph (ตัวอักษร 2 ตัวที่ออกเสียงเดี่ยวแต่ถูกแยกออกจากกันด้วยพยัญชนะ) รวมทั้ง Trigraph ตลอดจนการอ่านออกเสียงที่เกี่ยวข้อง

ขั้นที่ 6 - การสะกดหรือเข้ารหัส (Encode)

นอกจากจะได้พัฒนาทักษะการอ่าน (Decode) แล้ว ผู้เรียนจะได้ฝึกฝนการเข้ารหัสเสียงให้เป็นคำ หรือการสะกดคำ (Spelling) ควบคู่กันไปด้วย ในขั้นนี้ ผู้เรียนควรจะเขียนเนื้อหาสั้น ๆ ที่ใช้คำง่าย ๆ ได้อย่างถูกต้อง

นอกจากนี้ เว็บไซต์บ้านอิงลิช (2565) ได้แบ่งขั้นตอนการสอนแบบโฟนิกส์ โดยอ้างอิงวิธีการสอนของ Jolly Phonics ไว้ดังนี้

1) การสอนเสียงหน่วยย่อย (Phoneme) ที่เกิดจากตัวอักษร (Letter sounds)

ในภาษาอังกฤษมีอักษร 26 ตัวอักษร A-Z (Letters) แต่ใน Jolly Phonics มีเสียงหน่วย Phoneme ถึง 42 เสียง ผู้เรียนจะได้รู้จักเสียงหน่วยย่อยนี้ ผ่านนิทาน และเพลง พร้อมกับทำประกอบเสียงด้วยโดยจะได้เรียนวันละ 1 เสียง และทุกๆ วัน ก่อนเริ่มเสียงใหม่จะต้องทบทวนเสียงที่เรียนมาแล้วก่อน ซึ่ง Jolly Phonics แบ่งกลุ่มการสอน ตามลำดับดังนี้

กลุ่มที่ 1. s, a, t, i, p, n

กลุ่มที่ 2. c, k, e, h, r, m, d

กลุ่มที่ 3. g, o, u, l, f, b

กลุ่มที่ 4. ai, j, oa, ie, ee, or

กลุ่มที่ 5. z, w, ng, v, oo, oo

กลุ่มที่ 6. y, x, ch, sh, th, th

กลุ่มที่ 7. qu, ou, oi, ue, er, ar

ตัวอักษรเหล่านี้ เกิดจาก อักษรเดี่ยว Single letter sounds และ อักษรคู่ Digraphs โดยแต่ละตัวจะมีการออกเสียงไม่เหมือนกัน เช่น ในกลุ่มที่ 1

ตัวอักษร s ออกเสียงเป็น /ซื่อ/

ตัวอักษร a ออกเสียงเป็น /แอะ/

ตัวอักษร t ออกเสียงเป็น /ที/

ตัวอักษร i ออกเสียงเป็น /อิ/

ตัวอักษร p ออกเสียงเป็น /เพอะ/

ตัวอักษร n ออกเสียงเป็น /นีน/

หลังจากที่สอนครบ 42 เสียงแล้วก็จะเริ่มสอนเสียงสระที่ออกเสียงเหมือนกัน แต่เขียนไม่เหมือนกัน (Alternative vowel spellings) เช่น

long /a/ ออกเสียง เอ

/ai/ ในคำ rain, waist, drain

/a_e/ ในคำ date, plate, flame

/ay/ ในคำ day, stay, play

long /e/ ออกเสียง อี

/ee/ ในคำ seed, bleed, street

/e_e/ ในคำ these, theme

/ea/ ในคำ seat, cream, read เป็นต้น

2) การฝึกเขียนตัวอักษร (Letter formation)

หลังจากที่แนะนำเสียงอักษรแล้ว ก็จะสอนวิธีเขียน ด้วยการใช้น multi-sensory methods ที่แตกต่างกัน แล้วแต่ละจะเลือกให้เหมาะสมกับผู้เรียน จะได้ฝึกการเขียนตัวอักษรที่ถูกต้อง ซึ่งอันนี้สำคัญมากเพราะว่าถ้าผู้เรียน เขียนผิดวิธีตั้งแต่แรกจะเกิดความชินแบบผิดๆ การแก้จะใช้เวลานาน

3) การสอนทักษะการอ่านด้วยการประสมคำ (Blending)

เด็กๆ จะได้ฝึกการประสมคำ โดยการประสมเสียง เสียงหน่วยย่อย ตามหลักโฟนิคส์ สังเคราะห์เท่านั้นเมื่อผู้เรียนรู้จักเสียงหน่วยย่อย 2-3 เสียงโดยเริ่มจากกลุ่มที่ 1 จากนั้นก็จะทำการสอนการประสมคำ (Blending) ซึ่งสิ่งนี้สำคัญมาก เทคนิคในการประสมคำ คือ การเอาเสียงหน่วยย่อยมาประสมเข้ากัน โดยการพูดให้ไวขึ้น ไวขึ้น จนได้เป็นคำเช่น หลังจากแนะนำเสียง /s/, /a/, /t/ เด็กๆ จะอ่านคำในภาษาอังกฤษได้ถึง 3 คำได้แก่ as, at, sat

/s/ ออกเสียง ซื่อ

/a/ ออกเสียง แอะ

/t/ ออกเสียง ที

4) สอนเทคนิคการแยกแยะ หรือจับเสียงในคำ (Identifying the sounds in words)

สอนทักษะการเขียน ด้วยการสะกดคำ ผู้เรียนต้องรู้จักการแยกแยะเสียงในคำนั้นๆ (Identifying the sounds in words) ทักษะนี้ต้องอาศัยความสามารถในการได้ยินเสียงในคำ และการรู้จักและเข้าใจเสียงอักษรจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถสะกดคำ ได้ แม้แต่คำที่ไม่เคยเรียนมาก่อนเลย เช่น สอนให้เขียนคำว่า mat /แมท/ โดยการให้ดูรูปภาพ หรือ พุดอกเสียง ไม่ให้เห็นคำอ่านเด็กๆ จะต้องมีความสามารถในการได้ยินเสียงหน่วยย่อยในคำว่า mat ซึ่งก็คือ /อีม-แอะ-ที/ แมท และเมื่อแยกเสียงในคำได้ ก็เขียนอักษรที่เป็นตัวแทนเสียงนั้นออกมา คือ mat

หลักการสอน คือ สอนให้ผู้เรียนแยกแยะเสียงในคำพูด และจับเสียงหน่วยย่อยในคำได้ และเขียนอักษรที่เป็นตัวแทนเสียงนั้นๆ โดยให้ผู้เรียนฟังเสียงในอักษรต้นก่อน จากนั้นฟังเสียงตัวสะกด แล้วสุดท้ายฟังเสียงสระที่อยู่ตรงกลาง และจะฝึกทักษะนี้กับคำที่ไม่ซับซ้อนก่อน เช่น CVC words

5) Tricky words

คือ การสอนคำที่ไม่สามารถออกเสียงได้ตามกฎเกณฑ์ของโฟนิกส์สังเคราะห์ จะได้เรียนเป็นกลุ่มๆ ตามลำดับง่าย ไปหายาก

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์จะเริ่มต้นจากการเรียนรู้เรื่องเสียงของพยัญชนะและสระในเสียงต่างๆ ก่อน จากนั้นจึงเรียนรู้ในการฝึกผสมเป็นคำ และฝึกความสามารถในการแยกเสียงต่างๆ ของคำได้

3. ทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

3.1 ความหมายของทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

อุไรวรรณ ศรีฉิวค์ (2559) กล่าวว่า คำศัพท์ คือ กลุ่มเสียง กลุ่มคำ เสียงพูดที่มีความหมาย ทั้งในการพูดและการเขียน ซึ่งคำศัพท์เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญของภาษาทุกภาษา เพราะเป็นสิ่งที่มนุษย์ใช้เพื่อสื่อความหมายถึงความรู้สึนึกคิด ความต้องการ หรือความรู้ต่างๆ ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร คำศัพท์จึงเป็นสิ่งสำคัญในกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

การอ่านภาษาอังกฤษ มี 2 ลักษณะ คือ การอ่านออกเสียง (Reading aloud) และ การอ่านในใจ (Silent Reading) การอ่านออกเสียงเป็นการอ่านเพื่อฝึกความถูกต้อง (Accuracy) และความคล่องแคล่ว (Fluency) ในการออกเสียง ส่วนการอ่านในใจเป็นการอ่านเพื่อรับรู้และทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่านซึ่งเป็นการอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย เช่นเดียวกับการฟัง ต่างกันที่ การฟังใช้การรับรู้จากเสียงที่ได้ยิน ในขณะที่การอ่านจะใช้การรับรู้จากตัวอักษรที่ผ่านสายตา ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่สามารถฝึกฝนให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญและมีความสามารถเพิ่มพูนขึ้นได้ ด้วยเทคนิค

วิธีการโดยเฉพาะ ครูผู้สอนจึงควรมีความรู้และเทคนิคในการสอนทักษะการอ่านให้แก่ผู้เรียนอย่างไร เพื่อให้การอ่านแต่ละลักษณะประสบผลสำเร็จ (มินตรา ประสงค์, ม.ป.ป.)

สรุปได้ว่า ทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการสะกดและอ่าน คำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อที่ผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้และพัฒนาในกระบวนการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษได้ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ การอ่านออกเสียงและการอ่านในใจ

3.2 ความสำคัญของทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

บทความเรื่องทักษะการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษสำคัญอย่างไรกับลูกของคุณ ของบริติช เคานซิล (British Council, 2019) กล่าวว่า การอ่านภาษาอังกฤษ มีความสำคัญไม่แพ้ทักษะอื่น ๆ เพราะการอ่านบ่อย ๆ จะทำให้ได้ทั้งข้อมูลความรู้ คำศัพท์ใหม่ ๆ รวมถึงเกิดความเข้าใจในโครงสร้างของประโยค ที่จะส่งผลเชื่อมโยงให้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษดีขึ้น ดังนั้น จึงต้องพัฒนาและส่งเสริมความสามารถในด้านทักษะการอ่านให้มากควบคู่ไปด้วย โดยการฝึกให้อ่านภาษาอังกฤษเป็นนิสัย เพราะการอ่านจะทำให้ผู้เรียน ได้เห็นตัวอย่างของการเขียน การเลือกใช้คำ จนถึงการเขียนในรูปแบบต่าง ๆ และถ้าหากอ่านอย่างสม่ำเสมอก็สามารถจะซึมซับการเขียนที่ถูกต้องไปโดยไม่รู้ตัว โดยสามารถให้ผู้เรียนเลือกอ่านภาษาอังกฤษจากเรื่องราว หรือหัวข้อที่ผู้เรียนสนใจก่อนเป็นอันดับแรก เช่น หนังสือนิทานที่ชื่นชอบ เพื่อให้รู้สึกสนุกกับการอ่าน และไม่เบื่อเสียก่อน ควรให้ทำความเข้าใจกับการใช้คำศัพท์ใหม่ ๆ รวมถึงตำแหน่งของคำในประโยคอย่างถูกต้องด้วย

ปริญญาภรณ์ โคตะมะ (2564) กล่าวว่า “คำศัพท์” เป็นหัวใจสำคัญในการศึกษาภาษาอย่างหนึ่งของการเรียนภาษาอังกฤษ ก่อนที่ผู้เรียนจะสามารถจำคำศัพท์และไปใช้ได้ ผู้เรียนต้องสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ให้ถูกต้องก่อน การอ่านจึงเป็นกระบวนการเรียนรู้อย่างหนึ่งที่สำคัญในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในด้านอื่น ๆ ตามมา เพราะการอ่านที่ถูกต้องจะทำให้ผู้เรียนเขียนตัวสะกดได้ถูกต้อง นอกจากนี้การอ่านออกเสียงได้ถูกต้องจะทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจมากยิ่งขึ้น และนำความรู้ด้านภาษาอังกฤษไปพัฒนาตนเองต่อไปในอนาคต การศึกษาต่อไป

กล่าวโดยสรุป คือ ทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อผู้เรียนเนื่องจากจะเป็นส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะด้านอื่นๆ ของผู้เรียน โดยเฉพาะด้านการเขียน การเลือกใช้คำ และการได้รับความรู้หรือข้อมูลใหม่จากการอ่าน เป็นต้น

3.3 เทคนิควิธีปฏิบัติกรอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

การอ่านออกเสียง การฝึกให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้อง และคล่องแคล่ว ควรฝึกฝนไปตามลำดับ โดยใช้เทคนิควิธีการ ดังนี้

1) Basic Steps of Teaching (BST) มีเทคนิคขั้นตอนการฝึกต่อเนื่องกันไปดังนี้

1.1) ครูอ่านข้อความทั้งหมด 1 ครั้ง / ผู้เรียนฟัง

- 1.2) ครูอ่านทีละประโยค / ผู้เรียนทั้งหมดอ่านตาม
- 1.3) ครูอ่านทีละประโยค / ผู้เรียนอ่านตามทีละคน (อาจข้ามขั้นตอนนี้ได้ถ้าผู้เรียนส่วนใหญ่อ่านได้ดีแล้ว)
- 1.4) ผู้เรียนอ่านคนละประโยค ให้ต่อเนื่องกันไปจนจบข้อความทั้งหมด
- 1.5) ผู้เรียนฝึกอ่านเอง
- 1.6) สุ่มผู้เรียนอ่าน

2) Reading for Fluency (Chain Reading) คือ เทคนิคการฝึกให้ผู้เรียนอ่านประโยคคนละประโยคอย่างต่อเนื่องกันไปให้เหมือนกับคนอ่านเป็นคนเดียวกัน โดยครูจะสุ่มเรียกผู้เรียนจากเลขที่ที่ลงท้ายด้วยเลขเดียวกัน โดยจะเรียกรวมกันเป็นห่วงโซ่เลข เช่น Chain-number Two ผู้เรียนที่มีหมายเลขลงท้ายด้วย 2, 12, 22, 32, 42, 52 จะเป็นผู้อ่านข้อความ โดยอ่านคนละประโยคต่อกันไปเรื่อย ๆ หากผู้เรียนคนใดอ่านสะดุดหรือติดขัดจะถือว่าโซ่ขาด ต้องเริ่มต้นที่คนแรกใหม่ หรือ เปลี่ยน Chain-number ใหม่

3) Reading and Look up คือ เทคนิคการอ่านโดยการฝึกให้ผู้เรียนแต่ละคน อ่านข้อความโดยอ่านแล้วจำประโยค จากนั้นเงยหน้าขึ้นพูดประโยคนั้นๆ อย่างรวดเร็ว คล้ายวิธีอ่านแบบนักข่าว

4) Speed Reading คือ เทคนิคการอ่านโดยฝึกให้ผู้เรียนแต่ละคน อ่านข้อความให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ การอ่านแบบนี้อาจไม่คำนึงถึงความถูกต้องทุกตัวอักษร แต่ต้องอ่านโดยไม่ข้ามคำ เป็นการฝึกธรรมชาติในการอ่านเพื่อความคล่องแคล่ว (Fluency) และเป็นการหลีกเลี่ยงการอ่านแบบสะกดทีละคำ

5) Reading for Accuracy คือ การฝึกอ่านที่มุ่งเน้นความถูกต้องชัดเจนในการออกเสียง ทั้ง stress / intonation / cluster / final sounds ให้ตรงตามหลักเกณฑ์ของการออกเสียง (Pronunciation) โดยอาจนำเทคนิค Speed Reading มาใช้ในการฝึก และเพิ่มความถูกต้องชัดเจนในการออกเสียงสิ่งที่ต้องการ จะเป็นผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านได้อย่างถูกต้อง (Accuracy) และ คล่องแคล่ว (Fluency) ควบคู่กันไป (ภาษาอังกฤษ ฟัง พูด อ่าน เขียน, ม.ป.ป.)

สรุปได้ว่า ผู้เรียนสามารถฝึกการอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว โดยผ่านการฝึกฝนที่เป็นไปตามลำดับขั้นตอน ซึ่งมีหลายเทคนิควิธีการ เช่น เทคนิค BST เทคนิค Chain Reading เทคนิค Reading and Look up เทคนิค Speed Reading และเทคนิค Reading for Accuracy เป็นต้น

4. ความพึงพอใจ

4.1 ความหมายของความพึงพอใจ

พึงพอใจ ตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (ฉบับออนไลน์) หมายถึง รัก , ชอบใจ (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, 2554)

ความพึงพอใจ หมายถึง พฤติกรรมภายในที่เกิดจากแรงจูงใจซึ่งทำให้เกิดความรู้สึกต่างๆ เช่น ชอบ ไม่ชอบ ยินดี ไม่ยินดี จะเกิดขึ้นเมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการและความคาดหวัง ซึ่งเกิดจากการเรียนรู้ประสบการณ์ จากกิจกรรมต่างๆ ที่ได้ทำ เพื่อให้มีการตอบสนองความต้องการตามเป้าหมายของแต่ละบุคคล (พัฒนา พรหมณ, ยุพิน พิทยาวัฒนชัย และ จีระศักดิ์ ทัทพมา, 2563)

นอกจากนี้ รัชฎาพร พันธุ์ทวี (2562) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติอย่างหนึ่งที่มีลักษณะเป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นรูปร่างได้ ที่บุคคลได้รับการตอบสนองความต้องการของตนเอง ซึ่งอาจเป็นผลบวกหากตรงกับความต้องการ หรือเป็นผลลบหากไม่ตรงกับความต้องการของบุคคล

อีกทั้ง สุภาวดี แซ่ฮ้อย และศิริรัตน์ ดิสอน (2559) กล่าวว่า ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งสามารถเป็นไปในทางที่ดีหรือไม่ดี หรือในด้านบวกและด้านลบซึ่งจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการแก่บุคคลนั้น

กล่าวโดยสรุป ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือการบอกถึงความชอบหรือไม่ชอบของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด อาจเกิดขึ้นในเชิงบวกหรือเชิงลบก็ได้

4.2 ความสำคัญของความพึงพอใจ

ลอติช (Lotich, 2022) ได้เขียนบทความออนไลน์เกี่ยวกับความสำคัญของความพึงพอใจไว้ว่า กลยุทธ์ความพึงพอใจของลูกค้าจำเป็นต้องมีความเข้าใจที่ดีในสิ่งที่ลูกค้าต้องการและคาดหวังจากคุณ จากนั้นใช้ความเข้าใจของลูกค้าเพื่อสร้างระบบและกระบวนการที่ไม่เพียงตอบสนองเท่านั้น แต่ยังทำให้เกินความคาดหมาย และทำให้ลูกค้าพึงพอใจในที่สุด โดยได้แบ่งระดับความพึงพอใจของลูกค้าออกเป็น 5 ระดับ คือ ไม่พอใจ พอใจเล็กน้อย พอใจ พอใจมาก และพอใจมากที่สุด

ซึ่งสอดคล้องกับ ดีฟรานโซ (DeFranzo, 2022) ที่ได้เขียนบทความออนไลน์เกี่ยวกับความสำคัญของความพึงพอใจไว้ว่าคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในแบบสำรวจของคุณจะรวบรวมข้อมูลสำคัญจากลูกค้า พนักงาน หรือผู้เรียนของคุณที่อาจมีความสำคัญในการพิจารณาว่าผลิตภัณฑ์ บริการ หรือหลักสูตรใดที่คุณจัดทำได้สำเร็จและอาจต้องปรับปรุง ระดับความพึงพอใจมีความสำคัญต่อการสำรวจที่ประสบความสำเร็จ เมื่อออกแบบแบบสำรวจของคุณ

อีกทั้ง บทความหนึ่งบนเว็บไซต์แควซชั่นโพร (QuestionPro, 2022) ได้กล่าวถึงความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจของลูกค้าเป็นตัวชี้วัดประสบการณ์ลูกค้าที่สำคัญเพื่อทำความเข้าใจว่าลูกค้าของคุณรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือบริการของคุณ การเชื่อมต่อกับลูกค้าเป็นวิธีเดียวที่แท้จริงในการวัดความพึงพอใจของลูกค้า ยิ่งจำนวนคำตอบคือ 'พอใจ' และ 'พอใจมาก' มากเท่าใด คะแนนก็

จะยิ่งสูงขึ้น แสดงว่าลูกค้าพึงพอใจในสินค้าและบริการ พวกเขามีแนวโน้มที่จะรักษาความภักดีและนำไปสู่การเติบโตของธุรกิจที่มั่นคง

สรุปได้ว่า ความสำคัญของความพึงพอใจ คือ แสดงให้เห็นถึงความรู้สึกและผลตอบรับของลูกค้า ผู้เรียน หรือผู้ที่ได้รับบริการ หลังจากที่ได้ใช้บริการนั้นๆ ซึ่งมีระดับความพึงพอใจแตกต่างกันออกไป

4.3 วิธีการวัดความพึงพอใจ

การวัดความพึงพอใจทำได้หลายวิธีดังนี้

4.3.1. การใช้แบบสอบถาม ผู้ออกแบบสอบถามสามารถวัดความพึงพอใจได้จากการกำหนดคำตอบให้เลือก หรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าว อาจถามความพึงพอใจในด้านต่างๆ เพื่อให้ผู้ตอบทุกคนตอบมาเป็นแบบแผนเดียวกัน มักใช้ในกรณีที่ต้องการข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างมาก ๆ วิธีนี้นับเป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากที่สุดในการวัดความพึงพอใจ รูปแบบของแบบสอบถามจะใช้มาตรวัดทัศนคติ ซึ่งที่นิยมใช้ในปัจจุบันวิธีหนึ่ง คือ มาตรส่วนแบบลิเคิร์ต ประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่งโดยมีคำตอบที่แสดงถึงระดับความรู้สึก 5 ระดับ เช่น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด เป็นต้น

4.3.2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการที่ผู้สอบถามต้องสอบถามโดยการพูดคุยกับกลุ่มตัวอย่างโดยตรง ซึ่งต้องมีการเตรียมแผนงานล่วงหน้า เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด

4.3.3. การสังเกต เป็นวิธีวัดความพึงพอใจ จากการสังเกตพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่าง เช่น การแสดงออกจากการพูด กริยา ท่าทาง โดยวิธีการนี้ต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจัง และสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน วิธีนี้เป็นวิธีการศึกษาที่เก่าแก่ และยังเป็นที่ยอมรับใช้อย่างแพร่หลายจนถึงปัจจุบัน (ภณิดา ชัยปัญญา, 2541, หน้า 11 อ้างอิงใน ไมตรี พงศาปาน, 2553)

สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจสามารถที่วัดได้หลายวิธี โดยขึ้นอยู่กับความเหมาะสม ความสะดวก และจุดมุ่งหมายของการวัดในแต่ละครั้ง จึงต้องเลือกวิธีการวัดที่เหมาะสมเพื่อให้ผลการวัดนั้นๆ มีประสิทธิภาพและน่าเชื่อถือ

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 วิจัยในประเทศ

ก๊กอ พิสุทธิ และ กัลยรัตน์ ชาววันดี (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเต่างอยพัฒนศึกษา ผลการศึกษาพบว่า

1. ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์เพื่อพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษของผู้เรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 84.68/84.19 และมีค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.7522

2. ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจต่อการพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 4.61

ณัฐพล สุริยมณฑล, นิธิดา อติภทรนันท์ และนันทยา แสงสิน (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้เรียนออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ในระดับดีเยี่ยมหลังได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์

2. ผู้เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ในระดับดีเยี่ยมหลังได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์

มลิวัด แสงขาริ และยาใจ พงษ์บริบูรณ์ (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่องการใช้การสอนแบบโฟนิกส์ในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษในหน่วยการเรียนรู้เรื่อง “Let’s Learn English” สำหรับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ด้านทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ผู้เรียนผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 72.28 จากร้อยละ 83.33 และด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้เรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75.00 จากร้อยละ 83.33 ข้อสังเกตจากการวิจัยมีว่า เมื่อครูกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความตระหนักในโฟนิกส์ (ความสามารถในการได้ยินและการออกเสียง) จะช่วยให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างเสียงที่ได้ยินและวิธีที่จะเขียนโดยผสมเสียงออกมาเป็นคำ

มาริส ปันเปรม (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินสื่อการสอนโฟนิกส์สำหรับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตหนองแขม ซึ่งผลการวิจัยพบว่า

1. สื่อการสอนโฟนิกส์มีเนื้อหาตรงตามหลักการสอนของวิธีโฟนิกส์ใช้ภาษาเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนและถูกต้องตามหลักภาษา มีกิจกรรมประกอบบทเรียนที่สอดคล้องกับเนื้อหา วัตถุประสงค์ของหลักสูตรสถานศึกษาและจุดมุ่งหมายของวิธีโฟนิกส์ส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของบทเรียน ใช้ภาพประกอบสื่อที่สวยงามและสื่อความหมายชัดเจน มีคู่มือครูคลังข้อสอบ แผนการสอนและสื่อประกอบอื่นๆที่มีประสิทธิภาพ

2. ความคิดเห็นของครูผู้สอนต่อสื่อการสอนโฟนิกส์อยู่ในระดับมาก

3. ความคิดเห็นของผู้เรียนต่อสื่อการสอนโฟนิกส์อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

สาวิตรี อานมณี และเบญจพร สว่างสร (2562) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะ การอ่านสะกดคำโดยใช้เสียงโฟนิกส์สำหรับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำโฟนิกส์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 86.79/85.00 เป็นไปตามเกณฑ์ 85/85 ที่กำหนดไว้

2. ผลสัมฤทธิ์การอ่านสะกดคำด้วยโฟนิกส์ของผู้เรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำโฟนิกส์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

มารีระห์ ทิมบุ (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการสะกด คำภาษาอังกฤษ โดยใช้โฟนิกส์การ์ด และบอร์ดเกมของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 โรงเรียน เทศบาล 2 (อ่อนอุทิศ) อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ซึ่งผลการศึกษา พบว่า

1. ผลการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการสะกดคำภาษาอังกฤษโดยใช้โฟนิกส์การ์ด และบอร์ดเกม มีร้อยละของการพัฒนาเท่ากับ 56.7 โดยผู้เรียนคนที่ 1 มีพัฒนาการมากที่สุดคิดเป็น ร้อยละของการพัฒนาเท่ากับ 65 รองลงมาคือคนที่ 3 เท่ากับ 60 คนที่ 5 เท่ากับ 60 คนที่ 4 เท่ากับ 55 คนที่ 2 เท่ากับ 50 และคนที่ 6 เท่ากับ 50 ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะอ่านออกเสียง และการสะกดคำภาษาอังกฤษก่อนและ หลังการใช้โฟนิกส์การ์ดและบอร์ดเกมมีความต่างของคะแนนก่อนและหลังใช้คิดเป็นร้อยละ 56.5 คะแนน เฉลี่ย 11.3 โดยผู้เรียนที่มีความต่างของคะแนนก่อนและหลังใช้โฟนิกส์การ์ด และบอร์ดเกมมากที่สุด คือ ผู้เรียนคนที่ 1 เท่ากับ 13 คะแนน และผู้เรียนคนที่ 3 5 4 2 และ 6 ตามลำดับ มีความต่างของ คะแนนเท่ากับ 12 12 11 10 และ 10 ตามลำดับ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้โฟนิกส์การ์ด และบอร์ดเกมสูงกว่า ค่าเฉลี่ย ก่อนใช้ โฟนิกส์การ์ด และบอร์ดเกมอย่างมีนัยสำคัญที่ 05

รัตตินันท์ ทูลศิริ และนิธิตา อติภัทรนันท์ (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของผู้เรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษอยู่ใน ระดับค่อนข้างดี ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดให้และผู้เรียนมีความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

อัจฉิมา ไชยชิต (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำ ภาษาอังกฤษ (Phonics) โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ พบว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงให้เห็นว่าในการทดสอบก่อนเรียนผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงสะกดคำได้เฉลี่ย 1.25 คะแนนจากคะแนนเต็ม 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 25.00 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.12 และเมื่อทำการทดสอบหลังเรียนผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงได้เฉลี่ย 4.05 คะแนน คิดเป็น ร้อยละ 81.00 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.00 ทั้งนี้ผลต่างของค่าคะแนนทั้งสอง ครั้งเฉลี่ย 2.80 แสดงว่าหลังจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะและสอนซ่อมเสริมแล้ว ผู้เรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำที่ดีขึ้น

2. แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ E1/ E2 ร้อยละ 80/ 80 ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้แสดงให้เห็นว่า ผลของการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำ ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E1/ E2 ร้อยละ 80/ 80 กล่าวคือ อัตราส่วนระหว่างค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนการทดสอบท้ายบทเรียน และค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนการทดสอบหลังเรียนมีค่า 80.00 / 81.00 ซึ่งหมายถึงแบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพที่สามารถนำไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างได้

ชนิดา อยู่ยรรยง และละมุล รอดขวัญ (2564) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการสอนแบบโฟนิกส์ที่มีต่อทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/5 โรงเรียนเจริญวิทย์ อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งผลการวิจัยพบว่า

1. การเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยการสอนแบบโฟนิกส์ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/5 โรงเรียนเจริญวิทย์ พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังเรียนโดยการสอนแบบโฟนิกส์ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/5 โรงเรียนเจริญวิทย์เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนมากกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การวิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลของการสอนแบบโฟนิกส์ที่มีผลต่อทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/5 โรงเรียนเจริญวิทย์ พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผลของการสอนแบบโฟนิกส์มีผลต่อทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียน เท่ากับ 0.82 แสดงว่า ผู้เรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการเรียนแบบโฟนิกส์เพิ่มขึ้น 0.82 หรือคิดเป็นร้อยละ 82

ปารมี เขยวัดเกาะ และอโณทัย พลเยี่ยม เพชรแสง (2564) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษในระดับมากที่สุด

5.2 วิจัยต่างประเทศ

เซียวจิง, ชาง และ จิง (Xiaojing, Zhang, & Jing, 2016) ได้ทำการวิจัยเรื่อง A Case Study of Phonics among Primary School Students ซึ่งผลการวิจัยพบว่า การสอนแบบโฟนิกส์สามารถช่วยให้นักเรียนสร้างการเชื่อมต่อระหว่างคำและช่วยในเรื่องการออกเสียง ดังนั้นจึงช่วยให้นักเรียนสามารถถอดรหัสคำและสะกดคำใหม่ในการอ่านต่อไปได้

มูดี เรด (Moodie-Reid, 2016) ได้ทำการวิจัยเรื่อง Teachers' Perceptions of the Impact of the Jolly Phonics Program on Students' Literacy ซึ่งผลการวิจัยพบว่า Jolly Phonics โปรแกรมมีผลดีต่อผู้ที่มีปัญหาด้านการอ่านในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3

อาเรียติ, พัตมาตีวี และ ชวนาจายา (Ariati, Padmadewi, & Suarnajaya, 2018) ได้ทำการวิจัยเรื่อง Jolly phonics: effective strategy for enhancing children English literacy ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ผู้สอนได้นำ 5 ทักษะใน Jolly Phonics ไปปฏิบัติจนประสบผลสำเร็จ ซึ่งได้แก่ (1) การเรียนรู้เสียงตัวอักษร (2) เรียนรู้การสร้างตัวอักษร (3) การผสมเพื่อการอ่าน (4) การระบุเสียงในคำสำหรับการเขียนและ (5) คำที่ไม่สามารถออกเสียงตามหลักของ Phonics ได้เลย โดยผ่านเทคนิคสนุกๆ ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการมองเห็น เสียงและการเคลื่อนไหวของผู้เรียน อีกทั้งยังช่วยพัฒนาทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษโดยรวมของผู้เรียนอีกด้วย

พาริส (Paris, 2019) ได้ทำการวิจัยเรื่อง Phonics Approach in Teaching Reading ในผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ของ SMP Negeri 1 Aikmel ซึ่งผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยระหว่างก่อนการทดสอบและหลังการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ $t(df=35) = 23.314$ ที่ $p = 0.001$ หมายความว่า สมมติฐานหลักถูกปฏิเสธและสมมติฐานทางเลือกได้รับการยอมรับ สรุปคือวิธีการสอนแบบโฟนิกส์มีประสิทธิผลอย่างมีนัยสำคัญในการสอนการอ่านสำหรับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ของ SMP Negeri 1 Aikmel

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ที่มีต่อพัฒนาการด้านทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนกลอย อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามหัวข้อตามลำดับดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
3. เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. วิธีวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในงานวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนกลอย อ.หนองขาหย่าง จ.อุทัยธานี

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนกลอย อ.หนองขาหย่าง จ.อุทัยธานี ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 13 คน ได้มาโดยการคัดเลือกแบบเจาะจง

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่ วิธีการสอนแบบโฟนิกส์

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษและความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนแบบโฟนิกส์

3. เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือ

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้แบ่งได้ ดังนี้

3.1.1 เครื่องมือการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ จำนวน 8 แผน โดยแบ่งเป็นการสอน ทั้งหมด 8 คาบเรียนและมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน อีก อย่างละ 1 คาบเรียนรวมระยะเวลาทั้งหมดเป็น 10 คาบเรียน

3.1.2 เครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อมูลมี 2 เครื่องมือ คือ

1) แบบทดสอบทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ซึ่งเป็นแบบทดสอบการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษภาคปฏิบัติของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นรายบุคคล หากผู้เรียนสามารถอ่านคำศัพท์ข้อใดได้ถูกต้องจะได้ข้อละ 1 คะแนน และหากผู้เรียนอ่านคำศัพท์ข้อใดผิดจะได้ข้อละ 0 คะแนน โดยข้อสอบมีจำนวน 30 ข้อ (30 คำศัพท์) รวมคะแนนเต็มเท่ากับ 30 คะแนน (เพื่อทำการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ในการสอบแต่ละครั้งจะใช้คำศัพท์ที่ต่างกันสำหรับการทดสอบการอ่าน เนื่องจากการสอนแบบโฟนิกส์จะเน้นให้นักเรียนเข้าใจพื้นฐานการออกเสียงของตัวอักษรและฝึกประสมคำเพื่ออ่านคำศัพท์ใหม่ๆ ได้ด้วยตนเอง ผู้วิจัยจึงเลือกคำศัพท์ที่ใช้ในการทดสอบการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้ไม่ซ้ำกัน โดยมีคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับทดสอบก่อนเรียน จำนวน 30 คำ และคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับทดสอบหลังเรียน จำนวน 30 คำ รวมคำศัพท์ที่เลือกมาใช้สำหรับการทดสอบการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 60 คำ) ใช้เวลาทดสอบครั้งละ 1 ชั่วโมง

2) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนหลังจากได้เรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ซึ่งจะแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

3.2 การพัฒนาเครื่องมือ

3.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ (โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์)

แผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด ดำเนินตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ศึกษา โครงสร้างหลักสูตร คำอธิบายรายวิชาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
- 2) ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับกิจกรรมการสอนทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ และวิธีการเขียนแผนจัดการเรียนรู้เพื่อนำมาเขียนแผนการเรียนรู้ในวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 8 แผน
- 3) วิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างและศึกษาจุดประสงค์ เพื่อกำหนดแผนการจัดการเรียนรู้และกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และสอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่าง
- 4) ผู้วิจัยสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยปรับประยุกต์ใช้ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ของ Jolly phonics ซึ่งปรับขั้นตอนให้เหมาะสมกับกลุ่ม

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย โดยแบ่งแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 : เสียงหน่วยย่อยกลุ่มที่ 1 (s, a, t, i, p, n)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 : เสียงหน่วยย่อยกลุ่มที่ 2 (c, k, e, h, r, m, d)

- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 : เสียงหน่วยย่อยกลุ่มที่ 3 (g, o, u, l, f, b)
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 : เสียงหน่วยย่อยกลุ่มที่ 4 (ai, j, oa, ie, ee, or)
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 : เสียงหน่วยย่อยกลุ่มที่ 5 (z, w, ng, v, oo, oo)
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 : เสียงหน่วยย่อยกลุ่มที่ 6 (y, x, ch, sh, th, th)
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 : เสียงหน่วยย่อยกลุ่มที่ 7 (qu, ou, oi, ue, er, ar)
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 : Alternative vowel spellings

ซึ่งวัตถุประสงค์การเรียนรู้ คือ ผู้เรียนสามารถนำวิธีการอ่านคำศัพท์จากที่ได้เรียนตามวิธีการสอนแบบโฟนิกส์มาใช้อ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษระดับพื้นฐานได้ โดยได้กำหนดคำศัพท์ภาษาอังกฤษระดับพื้นฐานไว้ 60 คำ (สำหรับสอบก่อนเรียน จำนวน 30 คำ และสำหรับสอบหลังเรียน จำนวน 30 คำ)

5) ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
 ระดับ 4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
 ระดับ 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
 ระดับ 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
 ระดับ 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

หากระดับคะแนน มีค่า 3.5 ขึ้นไป แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม ซึ่งค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนหลังจากที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้มีค่าเท่ากับ 4.7 ซึ่งมีความเหมาะสมมากที่สุด โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน มีคุณสมบัติ ดังนี้

- 1) เป็นผู้สอนหรือเป็นผู้มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ หรือ
- 2) เป็นผู้มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ หรือ
- 3) เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา
- 6) นำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
- 7) นำแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมดที่ปรับปรุงแล้วเขียนเป็นฉบับจริงเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.2.2 การสร้างแบบทดสอบเพื่อวัดทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบทดสอบการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษภาคปฏิบัติ จำนวน 30 ข้อ ในหัวข้อเรื่องแบบทดสอบเพื่อวัดทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบปฏิบัติเป็นรายบุคคล ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ (เพื่อทำการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ในการสอบแต่ละครั้งจะใช้คำศัพท์คนละคำสำหรับการทดสอบการอ่าน เนื่องจากการสอนแบบโฟนิกส์จะเน้นให้นักเรียนเข้าใจพื้นฐานการออกเสียงของตัวอักษรและฝึกประสมคำเพื่ออ่านคำศัพท์ใหม่ๆ ได้ด้วยตนเอง ผู้วิจัยจึงเลือกคำศัพท์ที่ใช้ในการทดสอบการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้ไม่ซ้ำกัน โดยมีคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับทดสอบก่อนเรียน จำนวน 30 คำ และคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับทดสอบหลังเรียน จำนวน 30 คำ รวมคำศัพท์ที่เลือกมาใช้สำหรับการทดสอบการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 60 คำ) โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ศึกษาโครงสร้างหลักสูตร คำอธิบายรายวิชาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของ วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตัวชี้วัด ต 1.1 ป.4/2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำอ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่าย ๆ และบทพูดเข้าใจจังหวะถูกต้องตามหลักการอ่าน

2) ศึกษาแนวทางการสร้างแบบทดสอบ จากตำราและเอกสารต่างๆ โดยสร้างข้อสอบให้สอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่าง ตามจุดประสงค์การเรียนรู้และพฤติกรรมที่ต้องการวัด

3) เขียนแบบทดสอบการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยมีคำศัพท์ภาษาอังกฤษระดับพื้นฐาน จำนวน 60 คำ (สำหรับสอบก่อนเรียน จำนวน 30 คำ และสำหรับสอบหลังเรียน จำนวน 30 คำ) ซึ่งอ้างอิงจากคำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของสถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (สถาบันภาษาอังกฤษ, 2559) ดังนี้

คำศัพท์จำนวน 30 คำเพื่อทดสอบก่อนเรียน ได้แก่

1. chin	2. club	3. fill	4. sick	5. fork
6. hill	7. lips	8. melon	9. mug	10. pants
11. plant	12. pocket	13. sell	14. send	15. deep
16. wife	17. winter	18. monk	19. find	20. ache
21. tail	22. playground	23. office	24. male	25. street
26. rescue	27. shelf	28. grow	29. pull	30. flash

คำศัพท์จำนวน 30 คำเพื่อทดสอบหลังเรียน ได้แก่

1. brush	2. camp	3. dust	4. feed	5. game
6. gift	7. hip	8. shop	9. lab	10. wet
11. nun	12. pass	13. pill	14. plum	15. quick
16. rob	17. soda	18. push	19. root	20. rose
21. nail	22. mountain	23. orchid	24. note	25. time
26. internet	27. shake	28. work	29. thin	30. sugar

4) นำแบบทดสอบที่ได้เสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ หรือ IOC โดยมีเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้

ให้คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

IOC ต้องมีค่าคะแนนมากกว่า 0.5 ขึ้นไป จึงนำข้อคำถามนั้นมาใช้ได้ ซึ่งค่าเฉลี่ย IOC หลังจากที่คุณเชี่ยวชาญได้ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์มีค่าเท่ากับ 0.96 โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านมีคุณสมบัติ ดังนี้

1) เป็นผู้สอนหรือเป็นผู้มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ หรือ

2) เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ หรือ

3) เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา

5) นำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

6) นำข้อสอบไปทดลองใช้กับกลุ่มผู้เรียนที่มีระดับความสามารถใกล้เคียงกับผู้เรียนกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 13 คน ที่ได้เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยให้คะแนนข้อที่ตอบถูก 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ได้ตอบ 0 คะแนน

7) นำคะแนนที่ได้มาหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น (KR-20) โดยแบบทดสอบทุกข้อมีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20 - 0.80 มีค่าอำนาจจำแนก 0.20 ขึ้นไป และมีค่าความเชื่อมั่นมากกว่า 0.70

8) นำไปใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมาย

3.2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนหลังจากได้เรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1) ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

2) กำหนดกรอบเนื้อหาและศึกษาข้อความที่แสดงถึงความพึงพอใจให้ครอบคลุมในด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดผลและประเมินผล

3) สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจจำนวน 10 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์การให้ค่าน้ำหนักคะแนน ดังนี้

พึงพอใจมากที่สุด = 5 คะแนน

พึงพอใจมาก = 4 คะแนน

พึงพอใจปานกลาง = 3 คะแนน

พึงพอใจน้อย = 2 คะแนน

พึงพอใจน้อยที่สุด = 1 คะแนน

โดยแบ่งความพึงพอใจออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านความพึงพอใจต่อตัวผู้สอน ด้านความพึงพอใจต่อเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านความพึงพอใจต่อการวัดและประเมินผลและการพัฒนาตนเอง

4) เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความชัดเจนทางภาษาและความถูกต้องของเนื้อหา จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโพนิกส์สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโพนิกส์หรือ IOC โดยมีเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้

ให้คะแนน +1 ถ้าแน่ใจ ว่าแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโพนิกส์สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโพนิกส์

ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจ ว่าแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโพนิกส์สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโพนิกส์

ให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจ ว่าแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโพนิกส์ไม่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโพนิกส์

IOC ต้องมีค่าคะแนนมากกว่า 0.5 ขึ้นไป จึงนำข้อคำถามนั้นมาใช้ได้ ซึ่งค่าเฉลี่ย IOC หลังจากที่ได้ผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโพนิกส์สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโพนิกส์มีค่าเท่ากับ 1.00 ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านมีคุณสมบัติ ดังนี้

1) เป็นผู้สอนหรือเป็นผู้มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ หรือ

- 2) เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ หรือ
- 3) เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา
- 5) นำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
- 6) จัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจจริงเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

4.1 ขั้นเตรียม

ดำเนินการเตรียมการทดลองโดยการเตรียมความพร้อมผู้เรียน สภาพแวดล้อม จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ จำนวน 8 แผน จัดทำแบบทดสอบเพื่อวัดทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และจัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจ

4.2 การดำเนินการทดลอง

ดำเนินการทดลองโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ จำนวน 8 แผน ใช้เวลาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โดยสอนทั้งหมด 8 คาบเรียน และมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนอีก อย่างละ 1 คาบเรียน รวมระยะเวลาทั้งหมดเป็น 10 คาบเรียน

4.3 ขั้นเก็บรวบรวมข้อมูล

4.3.1 ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษภาคปฏิบัติเป็นรายบุคคล จำนวน 30 ข้อ ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างโดยการให้กลุ่มตัวอย่างอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หากอ่านได้ถูกต้อง 1 คำ คำนั้นจะได้ 1 คะแนน หากอ่านผิด 1 คำ คำนั้นจะได้ 0 คะแนน อ่านออกเสียงจนครบทั้ง 30 คำศัพท์ จากนั้นบันทึกผลการทดสอบที่ได้เป็นคะแนนก่อนเรียน

4.3.2 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์สำหรับกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 8 แผนการเรียนรู้ ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 : เสียงหน่วยย่อยกลุ่มที่ 1 (s, a, t, i, p, n)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 : เสียงหน่วยย่อยกลุ่มที่ 2 (c, k, e, h, r, m, d)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 : เสียงหน่วยย่อยกลุ่มที่ 3 (g, o, u, l, f, b)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 : เสียงหน่วยย่อยกลุ่มที่ 4 (ai, j, oa, ie, ee, or)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 : เสียงหน่วยย่อยกลุ่มที่ 5 (z, w, ng, v, oo, oo)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 : เสียงหน่วยย่อยกลุ่มที่ 6 (y, x, ch, sh, th, th)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 : เสียงหน่วยย่อยกลุ่มที่ 7 (qu, ou, oi, ue, er, ar)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 : Alternative vowel spellings

4.3.3 ดำเนินการทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบเพื่อวัดทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษภาคปฏิบัติเป็นรายบุคคล ซึ่งเป็นคนละฉบับกับแบบทดสอบก่อนเรียนจำนวน 30 ข้อ นำมาทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างโดยการให้กลุ่มตัวอย่างอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หากอ่านได้ถูกต้อง 1 คำ คำนั้นจะได้ 1 คะแนน หากอ่านผิด 1 คำ คำนั้นจะได้ 0 คะแนน อ่านออกเสียงจนครบทั้ง 30 คำ จากนั้นบันทึกผลการทดสอบที่ได้เป็นคะแนนหลังเรียน แล้วจึงนำคะแนนที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติ

4.3.4 ดำเนินการวัดระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ แล้วจึงนำคะแนนที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติ

5. วิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในงานวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

เปรียบเทียบผลการทดสอบทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนกลอย โดยสถิติพื้นฐานที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยนี้ คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยใช้การทดสอบแบบกลุ่มไม่อิสระ (Dependent sample t-test แบบ Paired Sample T-test) และวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ซึ่งเป็นมาตรฐานประมาณค่านำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ตามที่คุณวิจัยได้กำหนดไว้

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1) สถิติพื้นฐาน มีดังนี้

1.1) ร้อยละ (Percentage) ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ Microsoft Excel สำหรับการวิเคราะห์ทางสถิติสำเร็จรูป

1.2) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ Microsoft Excel สำหรับการวิเคราะห์ทางสถิติสำเร็จรูป

1.3) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ Microsoft Excel สำหรับการวิเคราะห์ทางสถิติสำเร็จรูป

2) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบค่าที่แบบกลุ่มไม่อิสระ (Dependent sample t-test แบบ Paired Sample test) เปรียบเทียบทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบพจนานุกรมของกลุ่มตัวอย่าง ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ Microsoft Excel สำหรับการวิเคราะห์ทางสถิติสำเร็จรูป

3) ค่าความยากง่าย (Difficult) ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ Microsoft Excel สำหรับการวิเคราะห์ทางสถิติสำเร็จรูป

4) ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ Microsoft Excel สำหรับการวิเคราะห์ทางสถิติสำเร็จรูป

5) ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ Microsoft Excel สำหรับการวิเคราะห์ทางสถิติสำเร็จรูป



บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ที่มีต่อพัฒนาการด้านทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนกลอย อําเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนกลอย และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนกลอย ที่มีต่อวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยโดยมีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์

การนำเสนอผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ นำเสนอในรูปแบบตารางแสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่า t-test และ p-value ดังตาราง 1

ตาราง 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนกลอย อ.หนองขาหย่าง จ.อุทัยธานี

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t-test	p-value
Pre-test	30	1.15	1.28	9.24	0.00
Post-test	30	19.23	8.22		

จากตาราง 1 พบว่า คะแนนการทดสอบทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนกลอย อ.หนองขาหย่าง จ.อุทัยธานี ก่อนเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.15 และคะแนนการทดสอบทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 19.23 โดยคะแนนทดสอบทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า หลังจากการเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์แล้ว ผู้เรียนจะมีทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น

ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนแบบโพนิกส์
การนำเสนอผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนแบบโพนิกส์ นำเสนอ
ในรูปแบบตารางแสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ การแปลผล ดังตาราง 2

ตาราง 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนกลอย อ.
หนองขาหย่าง จ.อุทัยธานี ที่มีต่อวิธีการสอนแบบโพนิกส์

ข้อ	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านความพึงพอใจต่อครูผู้สอน				
1.	ครูผู้สอนแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้หรือ สิ่งที่นักเรียนทำก่อนเรียน	4.38	0.51	มาก
2.	ครูผู้สอนพูดชัดเจนและเข้าใจง่าย	4.62	0.51	มากที่สุด
3.	ครูผู้สอนให้ความสนใจแก่นักเรียนอย่าง ทั่วถึงขณะสอน	4.54	0.52	มากที่สุด
4.	ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถาม ข้อสงสัยและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้	4.69	0.48	มากที่สุด
รวม		4.56	0.50	มากที่สุด
ด้านความพึงพอใจต่อเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้				
5.	เนื้อหามีปริมาณที่เหมาะสมกับชั่วโมง เรียน ไม่ยากเกินไป	4.38	0.51	มาก
6.	กิจกรรมการเรียนรู้น่าสนใจ สนุกสนาน หลากหลาย	4.77	0.44	มากที่สุด
7.	กิจกรรมการเรียนรู้ไม่ซับซ้อนทำให้ง่ายต่อ การทำความเข้าใจเนื้อหาการเรียน	4.31	0.48	มาก
8.	สื่อการเรียนรู้ที่น่าสนใจ หลากหลาย	4.54	0.52	มากที่สุด
รวม		4.50	0.49	มากที่สุด
ด้านความพึงพอใจต่อการวัดและประเมินผลและการพัฒนาตนเอง				
9.	แบบทดสอบเพื่อวัดทักษะการอ่าน คำศัพท์ภาษาอังกฤษสอดคล้องกับ เนื้อหาที่เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
10.	นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการ อ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	5.00	0.00	มากที่สุด
รวม		5.00	0.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม		4.69	0.33	มากที่สุด

จากตาราง 2 พบว่า ระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนกลอย อ.หนองขาหย่าง จ.อุทัยธานี ที่มีต่อวิธีการสอนแบบโฟนิกส์อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ยรวมทุกด้านเท่ากับ 4.69 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า หลังจากการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์แล้ว ผู้เรียนจะมีความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจในด้านความพึงพอใจต่อการวัดและประเมินผล และการพัฒนาตนเองมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.00 และมีความพึงพอใจในด้านความพึงพอใจต่อครูผู้สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 และในด้านความพึงพอใจต่อเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 รองลงมาตามลำดับ



บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัยเรื่องผลการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ที่มีต่อพัฒนาการด้านทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนกลอย อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวิจัย ตามลำดับดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนกลอยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยสามารถสรุปและอภิปรายผลได้ว่า

1) ทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนกลอย หลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากวิธีการสอนแบบโฟนิกส์เป็นการสอนที่ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้โดยตรง เพราะการสอนจะเน้นไปที่เสียงของแต่ละตัวอักษร รวมถึงความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษรต่างๆ เมื่อรู้จักเสียงของตัวอักษรแล้ว ผู้เรียนจะสามารถใช้เสียงของพยัญชนะต่างๆ เป็นพื้นฐานในการประสมเสียงเพื่ออ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆ หรือคำที่ไม่คุ้นเคยได้ด้วยตนเอง จากการวิจัย ในระหว่างการดำเนินการวิจัย เมื่อครูสอนการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยสอนตามวิธีการสอนแบบโฟนิกส์แล้ว นักเรียนสามารถเรียนรู้และปฏิบัติตามขั้นตอนการสอนของครูได้ครบทั้ง 5 ขั้นตอนตามการสอนแบบโฟนิกส์ ซึ่งคือขั้นการสอนเสียงหน่วยย่อย ขั้นการเขียนตัวอักษร ขั้นการประสมคำ ขั้นการแยกแยะเสียงในคำ และขั้นคำที่ไม่สามารถออกเสียงได้ตามกฎ โดยขั้นตอนที่นักเรียนสามารถปฏิบัติตามได้เป็นอย่างดีคือขั้นตอนที่ 1 ขั้นการสอนเสียงหน่วยย่อย ขั้นตอนที่ 2 ขั้นการเขียนตัวอักษร และขั้นตอนที่ 5 ขั้นคำที่ไม่สามารถออกเสียงได้ตามกฎ เนื่องจากเนื้อหาที่เรียนไม่ค่อยซับซ้อนและนักเรียนสามารถปฏิบัติตามได้ทันที สำหรับขั้นตอนที่นักเรียนปฏิบัติตามได้แต่ค่อนข้างช้าในช่วงแรกคือขั้นตอนที่ 3 ขั้นการประสมคำ และขั้นตอนที่ 4 ขั้นการแยกแยะเสียงในคำ เนื่องจากนักเรียนต้องมีการคิดวิเคราะห์ว่าในแต่ละคำมีเสียงใดบ้าง และในช่วงแรกนักเรียนยังไม่สามารถฟังเสียงคำศัพท์และทำการแยกเสียงออกเป็นทีละตัวอักษรได้ทั้งหมด ทั้งนี้ ส่วนใหญ่ในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีเสียงสระ a, e, i, o และ u นักเรียนจะสามารถจดจำการออกเสียงและอ่านคำศัพท์ได้ถูกต้องแม่นยำมากกว่าคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีรูปสระมากกว่า 1 ตัว เช่น สระ ai, oa และ ou เป็นต้น ครูจึงได้ทำการทบทวนโดยการให้นักเรียนได้ฝึกอ่านคำศัพท์ที่

มีรูปสระมากกว่า 1 ตัวอีกหลายๆ คำเพื่อให้นักเรียนเกิดความคุ้นชินในการออกเสียงและอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของชนิดา อยู่ยรรยง และละมุล รอดขวัญ (2564) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการสอนแบบโฟนิกส์ที่มีต่อทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/5 โรงเรียนเจริญวิทย์ อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลงานวิจัยของณัฐพล สุริยมณฑล, นิธิดา อติภักทรนันท์ และนันทิยา แสงสิน (2561) ได้วิจัยเรื่อง การสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ในระดับดีเยี่ยม หลังได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ และผู้เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ในระดับดีเยี่ยมหลังได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์

2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนกลอยมีความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ในระดับมากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.33 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากวิธีการสอนแบบโฟนิกส์เป็นการสอนที่เน้นการเรียนรู้ของเสียงแต่ละตัวอักษรและนักเรียนได้สนุกสนานกับการเรียนรู้เสียงของตัวอักษรและได้ฝึกประสมคำเพื่ออ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมต่างๆ ที่หลากหลาย น่าสนใจ และสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนรู้ โดยผู้เรียนมีความพึงพอใจในด้านความพึงพอใจต่อการวัดและประเมินผล และการพัฒนาตนเองมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.00 และมีความพึงพอใจในด้านความพึงพอใจต่อครูผู้สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 และในด้านความพึงพอใจต่อเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 รองลงมาตามลำดับ

ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของก๊กอ พิสุทธิ และกัลยรัตน์ ชาววันดี (2561) ที่ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเต่างอยพัฒนศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจต่อการพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.61 และผลงานวิจัยของปารมี เขยวัดเกาะ และอโณทัย พลเยี่ยม เพชรแสง (2564) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษในระดับมากที่สุด

สรุปได้ว่า ทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนกลอย หลังการเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษควรรนำวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ไปใช้แก้ปัญหาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนเพราะได้ผลในระดับที่ดีและแก้ปัญหาได้จริง
2. ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษควรรนำวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ไปใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ เพราะนอกจากจะพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษแล้วยังพัฒนาทักษะการพูดออกเสียงคำศัพท์ที่ถูกต้องของนักเรียนอีกด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ในการพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษในกลุ่มนักเรียนที่มีระดับความสามารถหรือสติปัญญาที่แตกต่างกัน
2. ควรศึกษาการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ในการพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ขยายระยะเวลาในการดำเนินการวิจัยมากขึ้น





บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ก๊กอ พิสุทธิ์ และ กัลยรัตน์ ชาวันดี. (2561). การพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนต่างอยพัฒนาศึกษา. ระบบสารสนเทศงานวิจัยและนวัตกรรมการศึกษา. http://www.ska2.go.th/reis/data/research/25620911_150656_0997.pdf
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. http://academic.obec.go.th/images/document/1559878925_d_1.pdf
- กัญญนันท์ สิรินิธิชัยโชติ. (ม.ป.ป.). โฟนิกส์ (Phonics) คืออะไร. EngBrain. <https://www.engbrainkids.com/all/whatisphonics/>
- ชนิดา อยู่ยรรยง และละมุล รอดขวัญ. (2564). ผลการสอนแบบโฟนิกส์ที่มีต่อทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/5 โรงเรียนเจริญวิทย์ อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราช. นวัตกรรมทางสังคมของชุมชนในยุคของการเปลี่ยนแปลงโลกท่ามกลางวิกฤตโควิด-19. การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 11 ปีการศึกษา 2563 (น. 291-295). <https://drive.google.com/file/d/1SOL-Jpxbnj4NZWfDwZuVWQLRTgtsCZWX/view?usp=sharing>
- ณัฐพล สุริยมณฑล, นิธิตา อติภทรนันท์, และนันทิยา แสงสิน. (2561). การสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม, 8(2), 117-124.
- บ้านอิงลิช. (2565). Jolly Phonics คืออะไร. <https://banenglish.com/what-is-jolly-phonics/>
- ปริญญาภรณ์ โคตะมะ. (2564). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1. ครูบ้านนอก.คอม. https://www.kroobannok.com/board_view.php?b_id=176803&bcat_id=16
- ปารมี เขยวัดเกาะ และอโณทัย พลเยี่ยม เพชรแสง. (2564). การพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยสงฆ์นครพนม, 16(1), 72-81.
- พัฒนา พรหมณ, ยุพิน พิทยาวัฒนชัย, และ จีระศักดิ์ ทัพผา. (2563). แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจและการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจในงาน. วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย (สสอท.), 26(1), 59-66.
- ภาษาอังกฤษ ฟัง พูด อ่าน เขียน. (ม.ป.ป.). หน่วยที่ 3 อ่านอย่างไรให้ถูกต้อง. <https://sites.google.com/site/phasaxangksfangphudxankheiy/hnwy-thi3-xan-xyangri-himlival>
- มลิวัด แสงซารี และยาใจ พงษ์บริบูรณ์. (2561). การใช้การสอนแบบโฟนิกส์ในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษในหน่วยการเรียนรู้เรื่อง “Let’s Learn English” สำหรับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วารสารวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 13(2), 107-118.

- มารีเยห์ หีมบุ. (2563). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการสะกดคำภาษาอังกฤษ โดยใช้โฟนิิกส์การ์ด และบอร์ดเกมของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 โรงเรียนเทศบาล 2 (อ่อนอุทิศ) อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา [วิจัยในชั้นเรียนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู, มหาวิทยาลัย ราชภัฏสงขลา]
- มินตรา ประจักษ์. (ม.ป.ป.). ทักษะที่ 3 ทักษะการอ่าน. ทักษะภาษาอังกฤษ. <https://sites.google.com/site/tuksapasa/thaksa-thi-3-thaksa-kar-xan>
- ไมตรี พงศาปาน. (2553). การวัดความพึงพอใจ. แนวคิดความพึงพอใจ. http://maitree3.blogspot.com/p/blog-page_18.html
- รัชฎาพร พันธุ์ทวี. (2562). ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อการให้บริการของสำนักงานคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. [รายงานวิจัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่].
- วารภรณ์ พรหมอินทร์. (2561). การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กลยุทธ์การอ่านแบบร่วมมือ Collaborative strategic reading [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา]. Burapha University Library. http://digital_collect.lib.buu.ac.th/dcms/files/54920982.pdf
- สถาบันภาษาอังกฤษ. (2559). หมวดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ใน สุรศักดิ์ ศรีสวัสดิ์, โสภา สกุลสันติธรรม, และสิรินญา พิริวงษ์ (บ.ก.), คำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษา. (น.32-40). <http://www.lertchaimaster.com/doc/Glossary-english.pdf>
- สาวิตรี อานมณี และเบญจพร สว่างศรี. (2562). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำโดยใช้เสียงโฟนิิกส์สำหรับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9, นนทบุรี, ประเทศไทย.
- สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2554). พจนานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. <https://dictionary.orst.go.th/>
- สุภาวดี แซ่อู่, และศิริรัตน์ ตีสอน. (2559). การพัฒนาสื่อมัลติมีเดียเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่องระบบคอมพิวเตอร์ สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. การพัฒนาสื่อมัลติมีเดียเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่อง ระบบคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. <https://sites.google.com/site/423313researchsaeauideesorn/bth-thi-2-wrrnkrrm-thi-keiywkhxng/-aua>
- อัจฉิมา ไชยชิต. (2563). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ (Phonics) โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. [วิจัยในชั้นเรียน, โรงเรียนวัดเสาชางนอก]. <http://www.ska2.go.th/reis/index.php?name=research&file=readresearch&id=420>
- อุไรวรรณ ศรีฉิมวงศ์. (2559). การเรียนรู้คำศัพท์. KruoiySmartEng. http://kruoiysmarteng.blogspot.com/2016/08/blog-post_88.html

- Aksorn. (2019). โฟนิคส์ (Phonics) สำคัญอย่างไร ทำไมต้องเรียน. <https://www.aksorn.com/aksorn-phonics>
- Ariati, N., Padmadewi, N., & Suarnajaya, I. (2018). Jolly phonics: effective strategy for enhancing children English literacy, *SHS Web of Conferences* 42, 42(32), 1-7. <https://doi.org/10.1051/shsconf/20184200032>
- British Council. (2019). ทักษะการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษสำคัญอย่างไรกับลูกของคุณ. <https://www.britishcouncil.or.th/english/tips/general/reading/the-importance-of-reading-and-writing-skills>
- Bostock, J. (2021). *Importance of reading: Why reading is such an important English language skill*. Preply. <https://preply.com/en/blog/the-importance-of-reading-english-more-often-and-more-widely/>
- DeFranzo, S, E. (2022). *Rating and ranking levels of satisfaction in your survey*. SnapSurveys. <https://www.snapsurveys.com/blog/rating-and-ranking-levels-of-satisfaction-in-your-survey/>
- Jolly, C. (1992). *Jolly phonics*. Jolly phonics. <https://www.jollylearning.co.uk/jolly-phonics/>
- Lotich, P. (2022). *What are the 5 levels of customer satisfaction?*. Thriving Small Business. <https://thethrivingsmallbusiness.com/what-is-customer-retention/>
- Moodie-Reid, L. (2016). *Teachers' perceptions of the impact of the Jolly Phonics program on students' literacy* [Doctoral dissertation, Walden University]. Walden University ScholarWorks. <https://scholarworks.waldenu.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=3237&context=dissertations>
- Paris, A. (2019). Phonics Approach in Teaching Reading. *International Journal of Multicultural and Multireligious Understanding (IJMMU)*, 6(3), 204-210.
- QuestionPro. (2022). *How to measure customer satisfaction in 7 different ways*. <https://www.questionpro.com/blog/how-to-measure-customer-satisfaction/>
- Twinkl. (2021). *ความสำคัญและเทคนิคการสอน Phonics (โฟนิคส์)?*. <https://www.twinkl.co.th/teaching-wiki/phonics-foni-ks>
- Xiaojing, L., Zhang, J., & Jing, H. (2016). A case study of phonics among primary school students. *International Journal for Innovation Education and Research*, 4(10), 11-16.





ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญตรวจแผนการสอน แบบทดสอบ และแบบสอบถามความพึงพอใจการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่านมีรายนามดังต่อไปนี้

- | | |
|---|--|
| 1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กอบสุข คงมันัส | อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก |
| 2. Dr.Henry Yuh Anchunda | อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก |
| 3. ครูสิริมีดี เจตีย์ภัทรนาท | ครูชำนาญการประจำหมวดวิชา
ภาษาอังกฤษและหัวหน้ากลุ่มสาระฯ
ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนอนุบาล
เมืองอุทัยธานี จังหวัดอุทัยธานี |





ภาคผนวก ข

ภาพกิจกรรม

มหาวิทยาลัยสุรินทร์

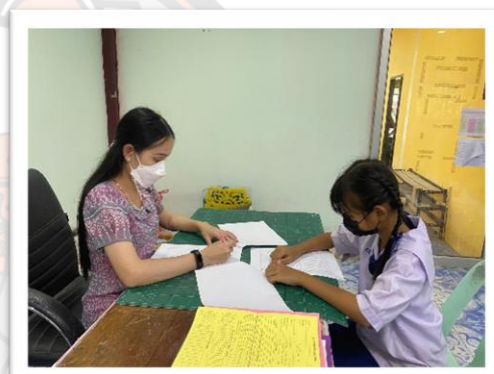
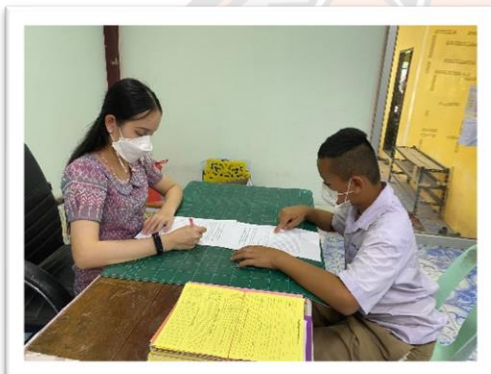
ภาพ 1 นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทำแบบทดสอบก่อนเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์



ภาพ 2 สอนนักเรียนกลุ่มเป้าหมายโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์



ภาพ 3 นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทำแบบทดสอบหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์





ภาคผนวก ค
ผลการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ตาราง 3 ตารางการหาค่าการตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหาของการสร้างแผนจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
	1	2	3		
1. แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนและสัมพันธ์กัน	5	5	5	5	มีความเหมาะสมมากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจนครอบคลุมเนื้อหาสาระ	5	5	5	5	มีความเหมาะสมมากที่สุด
3. จุดประสงค์การเรียนรู้พัฒนานักเรียนด้านความรู้ทักษะกระบวนการ	4	4	4	4	มีความเหมาะสมมาก
4. กำหนดเนื้อหาสาระเหมาะสมกับคาบเวลา	4	4	4	4	มีความเหมาะสมมาก
5. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์	5	5	5	5	มีความเหมาะสมมากที่สุด
6. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระและระดับชั้นของนักเรียน	5	5	5	5	มีความเหมาะสมมากที่สุด
7. กิจกรรมเน้นให้นักเรียนเรียนรู้จากปฏิบัติจริง	5	5	4	4.67	มีความเหมาะสมมาก
8. กิจกรรมการเรียนรู้มีลำดับขั้นตอนเหมาะสม	4	5	4	4.33	มีความเหมาะสมมาก
9. มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	มีความเหมาะสมมากที่สุด
10. มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	5	5	5	5	มีความเหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	4.7	4.8	4.6	4.7	มีความเหมาะสมมากที่สุด

*ระดับคุณภาพของการสร้างแผนจัดการเรียนรู้ คือ

ระดับ 4.50 – 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ระดับ 3.50 – 4.49 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ระดับ 2.50 – 3.49 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ระดับ 1.50 – 2.49 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ระดับ 1.00 – 1.49 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ตาราง 4 ตารางการหาค่าการตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหาของการสร้างแบบทดสอบ
ทางด้านทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

คำศัพท์ ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่าเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
	1	2	3			
1	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
19	+1	+1	0	+2	0.67	ใช้ได้

คำศัพท์ ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่าเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
	1	2	3			
20	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
30	+1	+1	0	+2	0.67	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
33	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
35	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
36	+1	+1	0	+2	0.67	ใช้ได้
37	+1	+1	0	+2	0.67	ใช้ได้
38	+1	+1	0	+2	0.67	ใช้ได้
39	+1	+1	0	+2	0.67	ใช้ได้
40	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
41	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
42	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
43	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
44	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
45	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
46	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้

47	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
คำศัพท์ ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่าเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
	1	2	3			
48	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
49	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
50	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
51	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
52	+1	+1	0	+2	0.67	ใช้ได้
53	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
54	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
55	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
56	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
57	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
58	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
59	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
60	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
รวม	+60	+60	+53	+173	+57.69	
ค่าเฉลี่ย	+1	+1	+0.88	+2.88	0.96	ใช้ได้

*ระดับคุณภาพของการสร้างแบบทดสอบทางด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษมีเกณฑ์การแปล
ความหมาย ดังนี้

ให้คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

โดย IOC ต้องมีค่าคะแนนมากกว่า 0.5 ขึ้นไป จึงนำข้อคำถามนั้นมาใช้ได้

ตาราง 5 ตารางการหาค่าการตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหาของการสร้างแบบสอบถาม
ความพึงพอใจ

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่าเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
	1	2	3			
1	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้
รวม	+10	+10	+10	+30	+1	
ค่าเฉลี่ย	+1	+1	+1	+3	+1	ใช้ได้

*ระดับคุณภาพของการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจมีเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้

ให้คะแนน +1 ถ้าแน่ใจ ว่าแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์

ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจ ว่าแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์

ให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจ ว่าแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ไม่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์

โดย IOC ต้องมีค่าคะแนนมากกว่า 0.5 ขึ้นไป จึงนำข้อคำถามนั้นมาใช้ได้



ภาคผนวก ง

ผลการวิจัย

มหาวิทยาลัยพระนคร

ตาราง 7 คะแนน ค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ ของทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนกลอย อ.หนองขาหย่าง จ.อุทัยธานี ก่อนและหลังการใช้วิธีการ
สอนแบบโฟนิกส์

ลำดับ นักเรียน	คะแนน ก่อนเรียน (เต็ม 30)	ค่าร้อยละ	คะแนน หลังเรียน (เต็ม 30)	ค่าร้อยละ
1	3	10.00	27	90.00
2	0	0.00	14	46.67
3	2	6.67	27	90.00
4	0	0.00	8	26.67
5	0	0.00	7	23.33
6	0	0.00	11	36.67
7	3	10.00	30	100.00
8	0	0.00	14	46.67
9	1	3.33	22	73.33
10	0	0.00	14	46.67
11	2	6.67	28	93.33
12	3	10.00	27	90.00
13	1	3.33	21	70.00
ค่าเฉลี่ย	1.15	3.85	19.23	64.10
SD	1.28		8.22	

ตาราง 8 คะแนน ค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ ของการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนกลอย อ.หนองขาหย่าง จ.อุทัยธานี ที่มีต่อการจัดการ
เรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์

ลำดับ นักเรียน	คะแนน										เฉลี่ย รวม
	ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10	
1	4	5	5	4	4	4	4	5	5	5	4.50
2	4	4	4	5	4	5	4	4	5	5	4.40
3	4	5	4	5	5	5	5	5	5	5	4.80
4	4	4	5	5	4	5	4	4	5	5	4.50
5	4	4	5	5	4	4	4	4	5	5	4.40
6	4	4	5	4	4	5	4	4	5	5	4.40
7	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5.00
8	4	5	4	5	4	5	4	4	5	5	4.50
9	5	5	4	4	5	5	4	5	5	5	4.70
10	4	4	4	5	4	4	4	4	5	5	4.30
11	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	4.90
12	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	4.90
13	5	5	5	5	4	5	4	5	5	5	4.80
ค่าเฉลี่ย	4.38	4.62	4.54	4.69	4.38	4.77	4.31	4.54	5.00	5.00	4.62
ค่า ร้อยละ	87.69	92.31	90.77	93.85	87.69	95.38	86.15	90.77	100	100	92.46

เกณฑ์การประเมิน

4.50 – 5.0 ระดับความพึงพอใจมากที่สุด

3.50 – 4.49 ระดับความพึงพอใจมาก

2.50 – 3.49 ระดับความพึงพอใจปานกลาง

1.50 – 2.49 ระดับความพึงพอใจน้อย

1.00 – 1.49 ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด



ภาคผนวก จ
ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

รายวิชา ภาษาอังกฤษ	รหัสวิชา อ14101	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Phonics		เวลา 9 ชั่วโมง
เรื่อง เสียงหน่วยย่อยกลุ่มที่ 1 (s, a, t, i, p, n)		เวลา 1 ชั่วโมง
ภาคเรียนที่ 2/2565	โรงเรียนวัดดอนกลอย	ผู้สอน นางสาวชกร ใจการณ

1. มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด

ต 1.1 ป.4/2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่าย ๆ และบทพูด เข้าใจงหะถูกต้องตามหลักการอ่าน

2. สาระสำคัญ

การเรียนรู้เสียงของตัวอักษรภาษาอังกฤษเป็นความรู้พื้นฐานที่มีความจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษ อันจะเป็นการนำไปสู่การเรียนรู้การอ่านคำศัพท์ ประโยค และการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารต่อไป

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เข้าใจการออกเสียงตัวอักษร s, a, t, i, p, n ที่ถูกต้อง
2. อ่านออกเสียงคำศัพท์ที่มีตัวอักษร s, a, t, i, p, n ได้

4. สาระการเรียนรู้

- รูปและเสียงของสระและพยัญชนะภาษาอังกฤษ คือ s, a, t, i, p, n
- คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่มีตัวอักษร s, a, t, i, p, n เช่น at, sat, nap, tap, sap, snap, tan, an, pat, it, in, tin, sin, pin, tip, sip, nip, ant, pass, และ pants เป็นต้น
- คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ไม่สามารถออกเสียงได้ตามกฎ คือ l, spin, span, Stan และ spit

5. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 1: การสอนเสียงหน่วยย่อย (Phoneme) ที่เกิดจากตัวอักษร (Letter sounds)
10 นาที

1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน
2. ครูกล่าวถึงจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาที่ต้องเรียนเกี่ยวกับโฟนิกส์ เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจตรงกัน โดยการเกริ่นเข้าสู่การออกเสียงแบบโฟนิกส์ จากการตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนได้ระดมความคิดว่า การออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างไร
3. ครูอธิบายถึงกลุ่มเสียงหน่วยย่อยทั้ง 7 กลุ่มเสียงและ Alternative vowel spellings ซึ่งแบ่งได้ดังนี้

เสียงหน่วยย่อยกลุ่มที่ 1 (s, a, t, i, p, n)

เสียงหน่วยย่อยกลุ่มที่ 2 (c, k, e, h, r, m, d)

เสียงหน่วยย่อยกลุ่มที่ 3 (g, o, u, l, f, b)

เสียงหน่วยย่อยกลุ่มที่ 4 (ai, j, oa, ie, ee, or)

เสียงหน่วยย่อยกลุ่มที่ 5 (z, w, ng, v, oo, oo)

เสียงหน่วยย่อยกลุ่มที่ 6 (y, x, ch, sh, th, th)

เสียงหน่วยย่อยกลุ่มที่ 7 (qu, ou, oi, ue, er, ar)

Alternative vowel spellings

ซึ่งคาบเรียนนี้จะเรียนเกี่ยวกับกลุ่มเสียงหน่วยย่อยที่ 1 (s, a, t, i, p, n)

4. ครูเปิดเพลง Jolly Phonics Song ของเสียงตัวอักษร s, a, t, i, p, n ให้นักเรียนดู 1 ครั้ง
5. ครูเปิดเพลง Jolly Phonics Song ของเสียงตัวอักษร s, a, t, i, p, n แล้วให้นักเรียนร้องและทำท่าทางตามแต่ละเพลง 2-3 ครั้ง
6. ครูสอนการออกเสียงตัวอักษร s, a, t, i, p และ n ที่ถูกต้องตามการออกเสียงแบบโฟนิกส์ คือ /ซี/ , /แอะ/ , /ที/ , /อี/ , /เพอะ/ และ /นีน/ โดยการใช้นิ้วตัวอักษรภาษาอังกฤษ s, a, t, i, p, n และให้นักเรียนออกเสียงตามครูอีก 2-3 ครั้ง
7. ครูทบทวนการออกเสียงตัวอักษรโดยการแสดงบัตรตัวอักษรภาษาอังกฤษ แล้วให้นักเรียนตอบว่าตัวอักษรนั้นๆ ออกเสียงว่าอย่างไร ตอบเป็นรายบุคคลโดยสุ่มตอบคนละ 2 เสียงตัวอักษร

ขั้นที่ 2: การเขียนตัวอักษร (Letter formation) 10 นาที

1. ครูสอนการเขียนตัวอักษร s, a, t, i, p และ n ที่ถูกต้อง ทั้งพิมพ์ใหญ่และพิมพ์เล็ก
2. จากนั้นให้นักเรียนเขียนตัวอักษร s, a, t, i, p และ n ที่ถูกต้องลงในสมุดภาษาอังกฤษ ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ตัวละ 5 ตัว และตัวอักษรพิมพ์เล็กตัวละ 5 ตัว

ขั้นที่ 3: การประสมคำ (Blending) 20 นาที

1. ครูแสดงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรม PowerPoint ซึ่งแสดงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และรูปภาพพร้อมความหมายของคำศัพท์นั้นๆ
2. นักเรียนฝึกการประสมคำจากคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ครูแสดงในโปรแกรม PowerPoint โดยฝึกออกเสียงทีละตัวอักษรและพูดให้ไวขึ้นจนสามารถสะกดเป็นคำศัพท์ได้ เช่น pan = /เพอะ/ /แอะ/ /นีน/ = แพน เป็นต้น
3. ครูสุ่มรายชื่อนักเรียนเพื่ออ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการประสมตัวอักษร s, a, t, i, p และ n ตามที่ได้เรียนไปแล้ว 1 คนต่อ 2-3 คำศัพท์

ขั้นที่ 4: การแยกแยะเสียงในคำ (Identifying the sounds in words) 10 นาที

1. ให้นักเรียนเขียนตามคำบอก 5 คำ ซึ่งครูจะออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีตัวอักษร s, a, t, i, p และ n คำศัพท์ 5 คำ คือ sin, pin, ant, tap และ it โดยครูออกเสียงคำละ 3 ครั้ง ให้นักเรียนฟัง และฝึกการแยกแยะเสียงในคำ

2. ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ตามที่ได้ยินลงในสมุดครบทั้ง 5 คำ จากนั้นครูเฉลยคำศัพท์บนกระดาน พร้อมกับการอธิบายที่มาของเสียงต่างๆ ในคำศัพท์แต่ละคำเพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 5: คำที่ไม่สามารถออกเสียงได้ตามกฎ (Tricky words) 10 นาที

1. ครูสอนการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ไม่สามารถออกเสียงได้ตามกฎ โดยเลือกมา 5 คำ คือ l, spin, span, Stan และ spit (ออกเสียงได้ว่า /ไอ/, /สปิน/, /สแปน/, /สแตน/ และ /สปิท/)

2. ให้นักเรียนฝึกออกเสียงคำศัพท์ทั้ง 5 คำ คำละ 5 รอบ

3. ให้นักเรียนทบทวนการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ไม่สามารถออกเสียงได้ตามกฎโดยการเล่นเกม Paper Cabbage คือ ครูจะมีกระดาษที่เขียนคำศัพท์ที่ไม่สามารถออกเสียงได้ตามกฎทั้ง 5 คำที่ห่อซ้อนๆ กันหลายๆ ชั้นคล้ายกับ Cabbage หรือ กะหล่ำปลี มีทั้งหมด 2 ลูก ให้นักเรียนส่ง Cabbage ไปให้เพื่อนคนถัดไปเรื่อยๆ โดยระหว่างที่ส่งครูจะเปิดเพลงไปด้วย เมื่อเพลงจบแล้ว Cabbage อยู่ที่ใคร ให้นักเรียนคนนั้นแกะ Cabbage แผ่นนอกออกมา 1 แผ่น แล้วอ่านออกเสียงคำศัพท์นั้นๆ ตามที่เขียนไว้

4. เมื่อนักเรียนอ่านคำศัพท์แล้วให้แยกกระดาษที่อ่านแล้วออกมา จากนั้นเริ่มส่งต่อ Cabbage ที่เหลือไปเรื่อยๆ จนกระดาษถูกอ่านครบทุกคำศัพท์

5. ครูและนักเรียนสรุปทบทวนเนื้อหาที่เรียนในช่วงนี้ร่วมกัน โดยเน้นให้เห็นถึงความสำคัญของการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง และเห็นถึงความสำคัญของการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อที่จะสามารถนำไปต่อยอดความรู้ได้

6. สื่อ/ นวัตกรรม/ เทคโนโลยี/ แหล่งเรียนรู้

1. เพลง Jolly Phonics Song
2. บัตรตัวอักษรภาษาอังกฤษ
3. PowerPoint คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
4. กระดาษสำหรับเกม Paper Cabbage

7. ชิ้นงาน/ภาระงาน

- การเขียนตัวอักษรกลุ่มที่ 1 (s, a, t, i, p, n) ลงในสมุดภาษาอังกฤษ
- การเขียนตามคำบอกคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

8. การวัดและประเมินผล

ทักษะที่ต้องการวัด	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
1. เข้าใจการออกเสียง ตัวอักษร s, a, t, i, p, n ที่ถูกต้อง	ตรวจการเขียน คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ตามที่ครูออก เสียงในการเขียน ตามคำบอก	การเขียนตามคำบอก	นักเรียนผ่านเกณฑ์ โดยปฏิบัติกิจกรรม ได้ถูกต้องไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 70
2. อ่านออกเสียง คำศัพท์ที่มีตัวอักษร s, a, t, i, p, n ได้	สังเกตการอ่าน ออกเสียง	แบบบันทึกการสังเกต การอ่านออกเสียง	นักเรียนผ่านเกณฑ์ โดยปฏิบัติกิจกรรม ได้ถูกต้องไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 70

9. บันทึกหลังการสอน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

รายวิชา อ14101 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Phonics

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

เวลาเรียน 1 ชั่วโมง

1. ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

2. ปัญหาที่พบในการจัดการเรียนรู้

.....

.....

3. วิธีแก้ปัญหา ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกชกร ใจการุณ)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้บริหาร

(นางสาวสุภาวดี เรียงครุฑ)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.



ภาคผนวก ฉ

แบบทดสอบเพื่อวัดทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบปฏิบัติเป็นรายบุคคล

ก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์

สรุปผลคะแนนจากการทดสอบเพื่อวัดทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ภาคปฏิบัติเป็นรายบุคคล ก่อนเรียนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ (Pre - test)
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนกลอย อ.หนองขาหย่าง จ.อุทัยธานี

นักเรียนคนที่	คะแนน (เต็ม 30 คะแนน)
1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	
11	
12	
13	

สรุปผลคะแนนจากการทดสอบเพื่อวัดทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ภาคปฏิบัติเป็นรายบุคคล หลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ (Post - test)
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนกลอย อ.หนองขาหย่าง จ.อุทัยธานี

นักเรียนคนที่	คะแนน (เต็ม 30 คะแนน)
1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	
11	
12	
13	

ภาคผนวก ช

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์








**แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนกลอย
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์**

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจ

1. เพศ ชาย หญิง

ตอนที่ 2 คำชี้แจง

ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย (✓) ลงในช่อง “ระดับความเหมาะสม” ตามระดับความพึงพอใจของนักเรียน จากการเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ดังนี้

- | | | | | |
|---|-------|---------|--------------------------------|---|
| 5 | คะแนน | หมายถึง | มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด |  |
| 4 | คะแนน | หมายถึง | มีความพึงพอใจในระดับมาก |  |
| 3 | คะแนน | หมายถึง | มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง |  |
| 2 | คะแนน | หมายถึง | มีความพึงพอใจในระดับน้อย |  |
| 1 | คะแนน | หมายถึง | มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด |  |

ชื่อ	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
ด้านความพึงพอใจต่อครูผู้สอน						
1.	ครูผู้สอนแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้หรือสิ่งที่นักเรียนทำก่อนเรียน					
2.	ครูผู้สอนพูดชัดเจนและเข้าใจง่าย					
3.	ครูผู้สอนให้ความสนใจแก่นักเรียนอย่างทั่วถึงขณะสอน					
4.	ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามข้อสงสัยและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้					
ด้านความพึงพอใจต่อเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้						
5.	เนื้อหามีปริมาณที่เหมาะสมกับชั่วโมงเรียน ไม่ยากเกินไป					
6.	กิจกรรมการเรียนรู้ น่าสนใจ สนุกสนาน หลากหลาย					
7.	กิจกรรมการเรียนรู้ ไม่ซับซ้อนทำให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจเนื้อหาการเรียน					
8.	สื่อการเรียนรู้ น่าสนใจ หลากหลาย					
ด้านความพึงพอใจต่อการวัดและประเมินผลและการพัฒนาตนเอง						
9.	แบบทดสอบเพื่อวัดทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน					

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
10.	นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ					

สรุปผลการประเมิน

- 4.50 – 5.0 ระดับความพึงพอใจมากที่สุด
- 3.50 – 4.49 ระดับความพึงพอใจมาก
- 2.50 – 3.49 ระดับความพึงพอใจปานกลาง
- 1.50 – 2.49 ระดับความพึงพอใจน้อย
- 1.00 – 1.49 ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ภาคผนวก ซ

รายละเอียดคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่นำมาใช้ทดสอบเพื่อวัดทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของ
นักเรียน



คำว่า “sugar” ผู้เรียนสามารถอ่านได้โดยการนำความรู้ที่ได้เรียนโดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ จากขั้นตอนการสอนที่ 5 คำที่ไม่สามารถออกเสียงได้ตามกฎ (Tricky words) มาใช้ในการอ่าน

